

KOBYLÍ DEDINA

zpravodaj Obce Kobylí č. 3/2025 cena 12 Kč vyšlo v září 2025

Mokřady, foto Eva Horáčková

***Přejeme všem čtenářům
krásné babí léto
a příjemné podzimní dny.***

překlad
Alexander Jerie

Agentura **HARLEKÝN** uvádí
Eric Assous

režie
Jan Novák

PŘÍBUZNÉ Si NEVYBÍRÁME

**Václav
Vydra**

**Martin
Zahálka**

**Jan
Čenský**

**Svatopluk
Skopal**

**Lenka Skopalová
Eva Režnarová
Eva Janoušková**

SOKOLOVNA KOBYLÍ

28. 10. 2025

18:00 HOD.

Jana Boušková

**Lenka Zahradnická
Kateřina Pechová
Malvína Pachlová**

produkce
Agentura HARLEKÝN s.r.o.
www.harlekyn.cz

Jarníkova 1875, 148 00 Praha 4, tel. 602 339 731, e-mail: vhanzlicek@harlekyn.cz

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

ani jsme se nenadáli a letní měsíce jsou ty tam a stojíme na prahu nového školního roku. Právě během prázdnin proběhly v prostorách Základní školy Kobylí nemalé stavební úpravy odborných učeben a doplnění vybavení kabinetů přírodovědných oborů. Více se o rekonstrukci dočtete v samostatném článku, který je doplněn fotografiemi.

I o zmiňovaných prázdninách probíhala rekonstrukce kanalizace a vodovodu na ulici Osvobození, jejímž investorem je společnost VaK Břeclav a.s. V současné době byla předána první část staveniště (spodní úsek od domu č.p. 143 po č.p. 134) zhotoviteli. Rekonstrukce tohoto úseku bude dokončena do konce letošního roku, a to včetně chodníků a parkovacích stání pro osobní automobily. Zbývajících část komunikace s navazující infrastrukturou bude realizována v jarních měsících roku následujícího. Pevně věříme, že hodový průvod prověří kvalitu zpracování a komfort za zvuků dobré dechovky.

V letošním roce nás ještě čeká realizace FVE na střeše Základní školy v Kobylí. Pilotní projekt v naší obci, za účelem sdílení energie napříč nemovitostmi ve vlastnictví obce, by měl být dokončen na konci listopadu.

Přeji vám, vážení spoluobčané krásné podzimní dny a doufejme, že i babí léto si u nás udělá zastávku.

Váš starosta
Pavel Kotík

Usnesení zastupitelstva Obce Kobylí č. 2/2025 ze dne 12. 6. 2025

Zastupitelstvo Obce Kobylí po projednání přijalo následující usnesení:

- **UZ/01/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje program jednání zastupitelstva
- **UZ/02/01/2025** zastupitelstvo obce volí ověřovatele zápisu Petra Horáčka a Zdeňka Sovadinu a jako návrhou komisi volí předsedu Romana Kaszpera a členy Jiřího Možného a Pavla Nováka
- **UZ/03/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2025
- **UZ/04/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje závěrečný účet obce Kobylí za rok 2024 bez výhrad
- **UZ/05/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje účetní závěrku obce Kobylí ke dni 31. 12. 2024
- **UZ/06/01/2025** zastupitelstvo obce schvaluje záměr směny části pozemku p. č. st. 843 za část pozemku p. č. 4742/139 vše v k. ú. Kobylí na Moravě a obci Kobylí, dle podané žádosti a nákresu. Směna bude provedena na základě nově vypracovaného GP.

Obec Kobylí vyhlašuje výtvarnou soutěž na výzdobu trafostanice

Obec Kobylí zve všechny kreativní duše – jednotlivce, umělce, školy i spolky – k účasti na výtvarné soutěži, jejímž cílem je proměnit trafostanici v obci v umělecké dílo. V rámci zkrášlení veřejného prostoru hledáme návrh, který originálně a pozitivně ztvární téma obce Kobylí, její charakter, historii, přírodu, tradice nebo současný život.

Naším cílem je oživit veřejný prostor a zapojit veřejnost do tvorby výtvarného díla, které bude odrážet identitu a jedinečnost naší obce. Výzdoba trafostanice by měla být nejen estetická, ale i srozumitelná a poutavá pro místní obyvatele i návštěvníky.

Soutěže se mohou zúčastnit všechny věkové kategorie – od dětí přes studenty až po profesionální výtvarníky či amatérské nadšence.

Téma: Obec Kobylí – její krása, tradice, krajina, lidé, symboly nebo zajímavosti

Formát návrhu: Návrh výzdoby všech stran trafostanice (kresbu, malbu, digitální vizualizaci nebo koláž)

Termín odevzdání: 30. 11. 2025

Způsob odevzdání: fyzicky na obecním úřadě nebo elektronicky na e-mail: starosta@kobyli.cz

Hodnotí se: výtvarná kvalita a originalita, vztah k tématu a propojení s identitou obce Kobylí

Tři nejlepší návrhy, vybrané hodnotící komisí, budou oceněny společností EGD s.r.o a obcí Kobylí.

Těšíme se na vaše nápady!

Vinařská 50

Poslední červnovou sobotu bylo v Kobylí a blízkém okolí opravdu živo. Konal se totiž 25. ročník cyklistického závodu Vinařská 50, premiérově právě u nás v Kobylí.

Závodníci ze všech koutů naší republiky se začali sjíždět do Kobylí již v pátek a ochutnali tak nejen výborné kobylské víno, ale poznali i nová místa a někteří se potkali i se svými dobrými přáteli a kamarády.

Přípravy na závod, který vedl mezi vinohrady Modrých hor, však začaly mnohem, mnohem dříve – již začátkem letošního roku. Mapování trasy, zajišťování veškerých povolení, souhlasů a výjimek si vzalo svůj čas. Neméně důležitou částí příprav byly dobrovolníci, kteří přiložili ruce k dílu, a tak mohlo být vše připraveno pro sobotní závod.

Na startu závodu se v krásném slunečném počasí sešlo bezmála 300 závodníků napříč vypsánými kategoriemi. Závod byl odstartován úderem desáté hodiny váženým profesorem Janem Pirkem, který mávnutím obecním praporem poslal účastníky na trať. Nedlouho po startu čekala na sportovce první výzva v podobě „horské prémie“. Výšlap na Homoli, nebo chcete-li ke Stezce nad vinohrady byl opravdovým zážitkem nejen pro samotné závodníky, ale i pro přihlížející diváky a fanoušky cyklistiky. Čas, který stanovil první závodník Honza Pechek, se zdál zcela neuvěřitelný. Tříkilometrový úsek s převýšením 136 metrů zdolal tento borec za 8:09:60 minut. Posádky doprovodných vozidel se nestačili divit a předjezdec před pelotonem závodníků tak tak vybíral zatáčky, aby dokázal navigovat cyklisty správným směrem. Čelo pelotonu nasadilo opravdu vysoké tempo a sám věhlasný sportovní komentátor Štěpán Škorpil, který celý závod s bravurou komentoval, pěl slova chvály a především údivu nad výkony závodníků. Zprávy přicházely z občerstvovacích stanic, které byly na

trati připraveny k doplnění základních potřeb sportovců a v cílovém prostoru započaly přípravy na příjezd prvních závodníků. S výsledným časem 1:37:33 hod. na padesátikilometrové trati, s převýšením více než 800 m, zvítězil již zmiňovaný Honza Pechek. Postupně se do cíle dostávali další a další závodníci všech vypsáných kategorií.

Slavnostní vyhlášení a předávání cen nejlepším závodníkům mělo velký ohlas všech přítomných.

Při skleničce skvělého vína, dobrého piva a samozřejmě i vynikajícího občerstvení probíhali diskuze nejen o závodě, v prostorách hasičského cvičiště, za doprovodu hudebních skupin Countrio a Brass Avenue do pozdních nočních hodin.

Velké poděkování patří především všem dobrovolní-

kům, kteří se podíleli na přípravách závodu a během závodu dbali na bezpečnost na celé trati. Děkujeme všem spolkům – SDH Kobylí za vstřícnost při přípravách a organizaci závodu, TJ Sokol Kobylí za servis a megastan, Vinařům z Kobylí za podporu a dobré víno, Tetičkám z Muzea za výborné sladké občerstvení, Martinovi Šíblvi a jeho skvělému kolektivu za občerstvení nejen pro závodníky a všem dalším za podporu a shovívavost při zajišťování hladkého průběhu závodu. Děkujeme sponzorům za podporu finanční i materiální a našemu okolí za podporu morální.

Pevně věříme, že se závod a doprovodný program vydal a těšíme se na všechny při pořádání dalšího, 26. ročníku u nás v Kobylí. Termín konání je již pevně stanoven – sobota 27. června 2026. Máte se na co těšit...

*Za organizátory
Pavel Kotík a Radek Kovář*

Informace ze sběrného dvora

Vážení občané,
protože v měsíci září končí hospodářský rok, chtěla bych Vám, v tomto podzimním zpravodaji, doporučit překontrolovat si svůj odpadový účet. Do Vašeho odpadového účtu se přihlásíte pomocí odkazu: www.mojeodpadky.cz a pomocí přihlašovacích údajů LOGIN, HESLO – tyto údaje naleznete na archu s Vašimi čárovými kódy.

Informace můžete také získat telefonicky na čísle 731 207 221; e-mailem: sbernnydvur@kobyli.cz nebo osobně ve středu na sběrném dvoře. Tyto opravy se můžou provádět v říjnu a listopadu roku 2025. Po uzávěrce nebude na pozdější reklamace brán ohled.

Co je důležité ke správnému výpočtu odměn?

Opravené veškeré změny – jedná se o změny v počtu osob, kdy některý člen rodiny pobývá mimo domov (škola, zaměstnání).

Pořízení nové nebo likvidace staré popelnice je potřeba nahlásit.

Důležité pro udělení odměny je předcházení vzniku odpadů a snižování produkce odpadů a vyplněný odpadový dotazník.

Kontrola svezeneho tříděného odpadu od domu, zda souhlasí počet pytlů a váha. Při svozech se může pytel nebo balík roztrhnout, čárový kód odlepit nebo zničit a při vážení může dojít k chybnému záznamu. Při množství, které se každé tři týdny sváží, (přes 2tuny plastu a 1tuny papíru) se to stává.

To vše se dá do uzávěrky ve Vašem odpadovém účtu, pokud údaje nesouhlasí, opravit. Třídění je dobrovolné, ale pokud chcete platit za vyprodukovaný odpad co nejméně, je potřeba dodržet podmínky, které jsou pro výpočet odměny stanoveny.

Krásný podzim a poděkování všem občanům, kteří pečlivě třídí, kompostují a recyklují svůj odpad.

Pavla Schořová, sběrný dvůr.

Co udělat, než ho definitivně vyhodím? Aneb jak třídít krok za krokem

Každý Čech za svůj život v průměru vyprodukuje jednu tunu odpadu. Jenže není odpad jako odpad. Takové elektrospotřebiče se totiž obvykle skládají hned z několika druhů materiálů, což někoho může zmást. Není ale třeba separovat je jednotlivě, tedy spotřebič rozebírat. To totiž v některých případech může být i nebezpečné. Čtěte, jak má vypadat správný postup, kterým dále nepotřebné elektro vyprovdíte z domu.

Co vás napadne, když se řekne třídění odpadu? Většina z nás odpoví, že třídí papír, kartony, plast, sklo, kovy nebo bio odpad. Málokdo si mezi prvními vzpomene na vysloužilé elektro. Přitom právě to si zaslouží mimořádnou pozornost. Nejen proto, že v jeho odevzdávání k recyklaci ještě máme co dohánět. Ale i kvůli chybám, kterými můžeme poškodit životní prostředí. Stačí však málo a dokážeme mu naopak výrazně prospět. Jak na to?

1. Je to elektro?

Funguje dále nepotřebný spotřebič díky elektrické energii - ať už na zástrčku do sítě nebo na baterie? Jedná se o elektro. Je na něm navíc někde štítek s přeškrtnutou popelnicí? Pak jde navíc zcela jistě o výrobek, který po skončení životnosti nepatří do směsného odpadu.

2. Nic nedemontujeme

Zařízení k recyklaci či likvidaci odevzdáváme pokud možno vcelku. Věřte, že využito bude vše, co se jen dá. Současný průmysl umí znovu využít. Nic tedy nerozebíráme a nevyndáváme. Tím spíše, pokud se jedná o starší spotřebiče, které mohou obsahovat zdraví nebezpečné kovy a jiné látky.

3. Směr sběrný dvůr

Potřebujete se zbavit výrazně rozměrnějšího pomocníka? Pokud si zároveň kupujete nový, domluvte se na odvozu s obchodníkem, u kterého si další spotřebič pořizujete, aby ten původní odvezl. Případně ho odveďte do sběrného dvora. Tamní pracovníci vám velmi dobře poradí, kam s ním. Věděli jste, že například lednice se demontují ve speciálních uzavřených zařízeních, aby se zabránilo úniku freonů.

Pamatujte ale, že pro odložení starého elektra na sběrném dvoře zdarma je potřeba občanský průkaz, který vám pomůže prokázat trvalé bydliště a s ním i nárok na bezplatnou likvidaci. **Hledat** ten správný **sběrný dvůr** můžete ZDE.

Jak sami vidíte, odkládání elektrospotřebičů nebylo nikdy snazší! Je přitom na čem pracovat. Na celém světě v roce 2019 se **vyhodilo 53 milionů tun elektroodpadu** v hodnotě 57 miliard dolarů. Česká republika pak o rok později zpětně odebrala a recyklovala 57 % elektrozařízení uvedených na trh.

Zdroj: Elektrowin s.r.o.

Informace z Dětské ambulance v Kobylí

Milí rodiče,

rádi bychom se s vámi podělili o několik novinek, které jsme pro vás a vaše děti připravili. Dále bychom vás chtěli informovat o nových možnostech očkování, které nás čekají v nadcházející sezóně respiračních infekcí. Naši snahou je nabídnout co nejširší možnosti vyšetření přímo v ordinaci a zároveň vám poskytnout více služeb, které usnadní péči o zdraví vašich dětí a prevenci vážných infekčních nemocí.

Nové přístroje a vyšetření, která poskytujeme

- **Měření žloutenky u novorozenců a kojenců** – již téměř rok používáme přístroj **bilirubinometr**, který umožní rychle a bezbolestně přes kůži dítěte zjistit hladinu bilirubinu a včas léčit a sledovat novorozeneckou žloutenku.
- **Klidové EKG** – nový přístroj umožní vyšetření srdce přímo u nás v ordinaci, zejména u dětí, které sportují a které mají v rodině nějaké srdeční onemocnění.
- **Měření zraku přístrojem PlusOptix** – vyšetření zraku rychle a snadno v náručí rodičů, u nejmenších dětí (1–3 roky) je toto vyšetření hrazeno zdravotními pojišťovnami (v rámci preventivního programu časného zachytu očních vad u dětí).
- **Stanovení hodnoty CRP** – rychlý test, který pomůže odlišit virovou a bakteriální infekci a rozhodnout, zda jsou antibiotika opravdu nutná.
- **Rychlý test na streptokoka** – umožňuje okamžitě odlišit běžnou virovou angínu od streptokokové infekce vyžadující léčbu antibiotiky.
- **Vyšetření moči přístrojem Uritex** – rychlé a přesné vyhodnocení moči přímo v ordinaci.

Služby pro vaše pohodlí

- **Zapůjčení monitoru dechu** – pro větší klid rodičů v prvním roce života dítěte nabízíme možnost zapůjčení monitoru dechu.
- **Zapůjčení kojenecké váhy** – pokud potřebujete častější kontrolu růstu a váhových přírůstků miminka, můžete si u nás váhu zapůjčit domů.

Očkování proti chřipce – sezóna 2025/2026

S blížící se sezónou respiračních infekcí doporučujeme očkování proti chřipce – opět bude dostupná nasální vakcína (aplikace vstříkem do nosu), která je vhodná pro děti od 2 do 18 let věku. Vakcína snižuje riziko závažného průběhu a komplikací, zejména u dětí s chronickým onemocněním, a chrání i ty, kteří chodí do kolektivů. Očkováním dětí proti chřipce také pomáháte ochránit ostatní členy domácnosti (např. seniory či onkologicky nemocné). Rizikovým dospělým pacientům však doporučujeme i očkování jich samotných – bližší informace o možnostech očkování jistě poskytne váš praktický lékař pro dospělé.

Ochrana před RSV infekcí

Podzim a zima přinášejí zvýšený výskyt infekcí způsobených **respiračně syncytiálním virem (RSV)**, která může mít u nejmenších dětí závažnější průběh – zápal plic, dechové potíže vyžadující léčbu za hospitalizace. V naší ordinaci vám rádi poskytneme informace o možnostech prevence. Pravděpodobně bude již letos na podzim poprvé dostupná vakcína proti RS virům – bude určena novorozencům a kojencům před jejich první zimní sezónou. Na bližší informace i my zdravotníci zatím ještě čekáme.

Sledujte naše webové stránky a Facebook, detaily včas zveřejníme.

Noví malí pacienti

Velmi si vážíme vaší důvěry a těší nás přízeň rodičů nově registrovaných dětí narozených v Kobyli a blízkém okolí. S radostí u nás vítáme nová miminka a těšíme se, že budeme moci provázet jejich prvními kroky ke zdraví.

Vzhledem k naplnění naší kapacity zatím starší děti od jiných praktických lékařů nepřebíráme, výjimkou jsou obyvatelé nově přistěhovalí do Kobyly (vždy je nutná telefonická domluva s námi).

Přejeme všem krásný začátek podzimu bez bacilů!

Dětská ambulance Kobyly s.r.o.

Z Kobylí až na světové podium

Obrovský úspěch zaznamenala taneční skupina Danceversity Hustopeče, která 26. června 2025 reprezentovala Českou republiku na Mistrovství světa World Dance Association v maďarské Budapešti. Tento světový triumf je o to radostnější, že jeho součástí byly i tři talentované slečny z naší obce, a to Karolína Poulíková, Sofie Čechová a Laura Secká.

Spolu s ostatními členkami taneční skupiny Danceversity se v kategorii Dance Show Production Kids skvěle předvedly, díky čemuž si vytančily nádherné 2. místo a odvezly si domů titul vicemistra světa.

Soutěžní choreografie s názvem Mary Poppins, oceněná i titulem mistra České republiky v rámci Czech Dance Tour, zaujala porotu i diváky svou nápaditostí, atmosférou a perfektní souhrou účinkujících. Vítěznou choreografii sestavily Barbora Komoňová a Eliška Vrbová, které do ní vložily nejen kreativitu, ale i energii celého týmu.

S přípravou pomáhaly také další trenérky taneční skupiny Danceversity – Anna Fejfušová, Kristýna Sítková a Nela Hochmannová. Ty se věnují tréninku dalších sestav mladších i starších děvčat a svou podporou výrazně přispěly k úspěchu této choreografie.

Choreografii „Mary Poppins“, která získala 2. místo, si můžete pustit na YouTube kanále Danceversity – stačí naskenovat QR kód.

Lenka Secká

Pozvánka na kurz společenského tance pro mírně pokročilé

Od listopadu 2025 otevíráme **kurz společenského tance pro mírně pokročilé v sokolovně v Kobyli**. Kurz povede věhlasný pan Václav Kosmák (Taneční studio Morava) s taneční partnerkou.

Čeká Vás:

- **9 lekcí (8 + prodloužená)**
- **každé pondělí večer spousta zábavy**

- příjemná atmosféra a profesionální vedení

Kurz je ideální pro ty, kteří již mají základní taneční znalosti a chtějí je rozvinout, procvičit i obohatit o nové taneční kroky a figury.

Přijďte si užít krásné večery plné hudby a zdravého pohybu!

- Místo: Sokolovna Kobyli
- Začátek: listopad 2025
- Den konání: pondělí večer

Zájemci se mohou hlásit na e-mail:
herufkova.jana@seznam.cz

Těšíme se na Vás!

Modrotisk se k dekoraci látek používá od 18. století a některé matrice na tisk v převážně rodinných dílnách jsou až 300 let staré a užívá je někde až sedmá generace tiskařů... Matricemi se na látky tiskne chemická směs, která později zabrání jejímu obarvení, takže vytištěné vzory zůstávají bílé.

10. ročník malovaných šatů z modrotisku se tentokrát představil v Muzeu obce Kobyli. Byla to krása. Autorka Dagmar Hermi Benešová připravila výstavu z této tradiční staré techniky. Viděli jsme, co všechno jde z modrotisku vyrobit, ušít apod. Slavnostní vernisáž byla obohacena modní přehlídkou, za hudebního doprovodu cimbálové muziky Notečka. Průvodcem byla autorka, která oděvy doprovodila odborným komentářem. Těšíme se na připravovanou dílničku s touto technikou, kdy si sami pod odborným dohledem vyrobíme nějakou součást oděvu.

Radoslava Bureš Obadalová

Jak bylo v 70. letech

Po úspěšných akcích minulých let, „1. republika“ a „Zlaté šedesátky“ jsme uspořádali akci pod názvem „Jak bylo v 70. letech“. Troufám si napsat, že se akce opět povedla. Hosté Zdeněk Junák a Jožka Šmukař vyprávěli historky z tohoto období, Jiří Kokmotos, jako vždy celou akci vtipně moderoval a Jazz trio opět vynikající se skladbami 70. let. Nechyběla ani očekávaná modní přehlídka, zaměřena na 70. roky minulého století. Přehlídku připravila a modely a modelky oblékla, nalíčila a načesala Martina Geletka Tuháčková (naše kamarádka ze Severních Čech). Přehlídka s několika vstupy měla velký úspěch. Děkujeme amatérským modelkám a modelům, Martině Geletce Tuháčkové, Zdeňkovi Junákovi, Jožkovi Šmukařovi, Jiřímu Kokmotosovi a Jazz triu za kulturní program. A Vám všem, co jste došli, za vytvoření úžasné atmosféry. Celou akci doplňovala výstava předmětů, přístrojů, domácích spotřebičů, časopisů, fotografií a oděvů z tohoto období. Tož zasej za rok na akci **Vzpomínky na 80. roky**.

Informace z muzea

**MUZEUM
KOBYLÍ**

Modrotisk - Modrolásky

Dne 7.6. 2025 se v muzeu otevírala nová výstava, tentokrát zaměřená na starodávnou textilní tiskařskou techniku – modrotisk. Tato technika je na seznamu nemotného kulturního dědictví Organizace OSN pro vzdělání, vědu a kulturu (UNESCO). Při zasedání na Mauriciu o tom rozhodl mezivládní výbor této instituce a UNESCO. O zápis společně žádaly Česko, Slovensko, Německo, Rakousko a Maďarsko.

Zavzpomínejte na život v 70. letech v tehdejším Československu

Možná jste dobu 70. let zažili, možná ji znáte jen z vyprávění od rodičů. Ať je to tak či tak, vždy je zajímavé se ohlédnout do minulosti a nostalgicky zavzpomínat na to, jak se žilo tenkrát. Pojdte společně s námi zavzpomínat na dobu sedmdesátek v Československu. Žilo se lépe tehdy, nebo nyní?

V 70. letech trávily děti více času venku

Žijeme v digitální době. To znamená, že kdo není připojený k internetu, nemá u sebe počítač či telefon, jako by nebyl. Životní styl, kterým žijeme, se promítá i do životů našich dětí, které svůj čas velmi často tráví u počítače, hraním videoher či s telefonem v ruce. To ale v 70. letech nebylo možné, protože tyto možnosti jednoduše neexistovaly. V dřívějších dobách se děti mnohem více scházely venku s ostatními, byly více fyzicky aktivnější, hrály míčové hry, šplhaly po stromech a skákaly panáka nebo gumu. Oblíbenou zábavou bylo také cvrkání kuliček. Touto jednoduchou aktivitou se děti dokázaly zabavit i na několik hodin. Bylo to jednoduché po zaznění posledního zvonku ve škole se tehdy socialistické dítě zvedlo, upalovalo domů, kde odhodilo aktovku do "kúta" a utíkalo ven. Domů se běželo maximálně napít a ve chvatu "ukúsнут" kus svačiny. Hlavně rychle, aby nepřišlo o žádnou zábavu s kamarády! Bylo zcela běžné, že se děti vracely domů až se setměním.

Sedmdesátky nenabízely žádné vymoženosti

Dnešní době a fungování drtivé většiny dnešní populace velí internet. Potřebujete zjistit otevírací dobu obchodu, najít cestu v autě, vyhnout se kolonám, nebo si ověřit pravopis? Ke všemu vám poslouží internet. Ten ale kdysi dávno nebyl k dispozici, a tak si lidé byli nuceni poradit sami.

Orientace na mapě zastrčené v přihrádce auta byla samozřejmostí. A když člověk potřeboval něco vyřídit? Tak si zkrátka musel všechno potřebné oběhat sám. Naprosto odlišné je v dnešní době i nakupování. V 70. letech jsme měli buď my, nebo naši rodiče, vytipované obchody, kam se chodilo pro určité potraviny. Pro nejlepší maso k určitému řezníkovi, tu nejlepší zeleninu prodávali někde, zatímco ovoce zase někde jinde. Na dědině bylo samozřejmostí, že zelenina a ovoce se pěstovaly doma na poli a taky co se týká masa, tak téměř v každé chalupě se chovaly slepice, kačeny, husy aj prase nebo koza. A jak to bylo s oblečením? Vzhledem k velmi omezeným možnostem a velkému vlivu Východu byl omezený i módní průmysl. Pokud si někdo přál pořídit něco neobvyklého, musel zamířit do Tuzexu, nebo si svůj vysněný outfit zkrátka ušít. Dnes máme stovky nejrůznějších možností, kde můžeme koupit jakékoliv oblečení. A potraviny? Ty si můžeme dokonce objednat i on-line.

Ale tzv. "Nedostatek" za socialismu "nebyl".

Možnosti byly omezené ve více ohledech. A netýkalo se to pouze toho, že je dnes vše o poznání jednodušší, ale také výběru. Módu nyní nechme stranou, co ale zmíněné potra-

viny? Dnes existují stovky variant. Od ovoce a zeleniny, které jsou dováženy ze všech koutů světa, přes výběrové suroviny, které pohodlně zakoupíme ve speciálních obchodech s určitým zaměřením, až po všemožné alternativy zdravých potravin, rostlinných mlék, vegetariánských a veganských výrobků a podobně. Dříve takové možnosti zdaleka nebyly. Několikametrové fronty před obchodem se stály na maso, některé druhy ovoce, jako například banány či pomeranče, a dokonce i na toaletní papír. Oficiálně se ovšem slovo "nedostatek" nepoužívalo. Mluvílo se o "úzkoprofilovosti".

Dříve si byli lidé bližší

Bylo naprosto běžné, že se lidé žijící na vesnici či ve městě, v bytech stejného domu, znali. Nemuselo se jednat o žádný blízký vztah, ale znali se minimálně jménem a moc dobře věděli, kdo jsou jejich sousedé. Výjimkou nebyla ani vzájemná sousedská výpomoc ve všech směrech. V tomto ohledu byla dřívější doba rozhodně o něco kouzelnější než ta současná.

70. léta v Kobylí

V roce 1970 bylo v obci 2266 obyvatel a Kobylí se řadilo na 12. místo v okrese Břeclav tzn., že patřilo mezi velké vesnice. Na zdravotním středisku pracoval MUDr. Hloušek, zubní lékařka MUDr. Pohlodková a dětská lékařka MUDr. Vlachovská. V podniku Komunálních služeb pracovalo 87 zaměstnanců, JZD mělo 322 stálých pracovníků a došlo ke sloučení JZD Kobylí a JZD Vrbice a ke vzniku JZD Družba. V roce 1971 byl založen oddíl košíkové mužů s trenérem Emilem Polákem. Postupně trénovali žáci, žákyně, dorostenci, dorostenky a ženy. V r. 1973 bylo nad Láčary vykáceno cca 18 ha lesa za účelem výsadby vinic. Bylo započato s přípravou výstavby areálu TJ Sokol a byl zahájen 1. ročník „Memoriálu Petra Zemánka“. V obci, pod hlavičkou Pragokonzertu a z iniciativy Sokola Kobylí, vystoupili Waldemar Matuška, Václav Neckář, Milan Chládiš, Bob Frídl, Muzika bez kapelníka a Moraváka. V roce 1975 bylo přikročeno k rekultivaci půdy, vybudován záchytný příkop na Nivkách a Rovinách, terasování Bořecka, úpravy ve Světlých, Lumperkách a Kuklách. Byly zrušeny Uhelny sklady (přesunuty do V. Pavlovic).

ze Slovenska. Vítek v letošním roce přijal úlohu moderátora a jako hostitel koncert zahájil svými hezkými písněmi, pak dostali prostor hosté ze Slovenska – Viera Šusteková a Peter Kavický, kteří vytvořili úžasnou atmosféru. Na závěr nás hostitel potěšil několika krásnými písněmi, na které všichni čekali. Pohodový letní večer plný nádherných písniček a melodií, vynikající muzikanti a zpěváci, co víc si přát. Dobré víno, studené pivo, kobylská perlivá voda, trdelníky, chleba se škvarkovou a kamarádi a přátelé, kteří se už 5. rokem scházejí na dvoře Muzeum obce Kobyly při této akci. Děkuje Vám a příští rok dojdite zas.

Radoslava Bureš Obadalová

V r. 1975 byla založena kapela LÁCARANKA – spoluzakladatel Metoděj Hanák z Brumovic. V r. 1976 začala výstavba bytových jednotek u školy, také JZD začalo stavět byty pro své zaměstnance. Byly provedeny pokusné vrty v polní trati Pastviska, k zajištění pitné vody pro obec. V r. 1977 oslavila dechová hudba „ROZMAŘILKA“ 10. výročí trvání kapely. V roce 1978 vyšlo první číslo půlročního místního časopisu „Zpravodaj“. JZD Družba zakoupil objekt v Městě Albrechtice, k vybudování vlastního rekreačního zařízení. V roce 1979 byla pod vedením JUDr. Jaroslava Kovaříka založena cimbálová muzika. Základní školu navštěvovalo 401 žáků z Kobyly, Vrbice a Brumovic v 17 třídách. Obvodní lékařkou byla MUDr. Hofmanová. Kulturní klub uspořádal 96 akcí, z toho 27 přednášek, 9 zábav, 14 akcí pro děti. V obci vznikla nová čtvrť – sídliště pod školou. V roce 1980 začala sloužit nová budova obecního úřadu.

*Zdroj: Dějiny Kobyly, wikipedia, FB,
Vybrala: Radoslava Bureš Obadalová*

Jak to uteklo

V pátek 8. 8. 2025 od 19:00 hodin jsme na muzejním dvoře uspořádali již 5. ročník písničkového recitálu Vítky Veselého a jeho hostů pod tradičním názvem „... Jak to uteklo“. Tentokrát byl dán větší prostor hostům

NEMĚLI BYCHOM ZAPOMENOUT DIVADLO, ZPĚVY, ZVYKY V KOBYLÍ

DIVADLO. První divadelní představení různé úrovně obsahové i herecké v obci předváděly „kočovné“ společnosti. Hrál se ve všech místních hospodách. V obecní hospodě „Šenku“ i v zájezdní hospodě „U zlatého lva“ v dolní části obce. Po postavení nového hostince „U Kaňů“ se hrávala divadla i zde, ale to již v době, kdy hrávali divadelní kusy i místní ochotníci.

Za počátky divadelních představení pořádaných místními občany v Kobylí, lze uvést až údobí, kdy došlo k založení spolků, zvláště TJ Sokola (1913) a Orla (1920), přičiněním jejich členů i příznivců, kteří se tohoto poslání ujali. Z vlastní potřeby jednotlivců, k uspokojení svých zájmů, ale také snahou uspokojovat touhu po zábavě občanů a tím také třeba přesvědčit ostatní ke vstupu do jejich spolků.

Divadelní soubor Sokola hrál svá první divadla v hostinci „U zlatého lva“, spolek Omladina a později Orel v horní hospodě „Šenku“, kdy na nuzném jevišti s nedokonalou vybaveností se hrála divadla nadšeně a účast byla také dobrá a spokojená.

Mimo divadla nebylo v obci jiné kultury. Hrál se ve vlastních, vhodně doplněných oblecích a postupem doby ve vypůjčených úborech z půjčovny z Brna, vybraných již pro hraný kus. Jako lidoví herci byli jedinci z řad Sokola, Omladiny, Orla i Republikánského dorostu. Průkopníky v nacvičování a sehrání divadla byli jedinci, kteří prožili část života ve městech (hlavně Vídeň), kde se již setkali s ochotnickými divadelními spolky. V nich tito naši občané působili a doma se tak z nich stali režiséři venkovských divadel. Představením předcházela bohatá a obětavá činnost režisérů, ale i jednotlivých účinkujících. Režiséři i herci se snažili podat svou úlohu tak, aby se celé představení i jejich vystoupení líbilo a přinášelo spokojenost.

Jedním z prvních režisérů v Sokole byl Karel Müller (čp. 11) a Ondřej Pátek (čp. 221), odchovanci z Vídně.

Oba také účinkovali jako herci. U Orla a Katolických žen to byla Celestýna Račáková, rozená Petrlová a Jan Čejka. Postupně se této práci ujali na naše poměry další schopní jedinci.

Prvními známými herci z této doby byli Kateřina Otáhalová, provdaná Janglová (čp. 92), Martin Rusňák (čp. 309), Jan Halm a jeho sestra Marie provdaná Marková (čp. 33), Inocenc Sycha (čp. 14), Božena Studýnková provdaná Račáková (čp. 77), Karel Lanžhotský (čp. 231), Anežka Jílková (čp. 4) a další.

Velkou mírou přispívala k divadelnictví v obci celá rodina Žďárských. Otec a syn Antonín se věnovali úpravě a maskování herců – vše dobrovolně a bez odměn, jako členové divadelního souboru vynikli Josefa („Pepča“) provdaná Škrobáková (*1914), Josef (*1922) a Marie (*1925).

Jako výkonné herce nelze neuvést Augustina Topinku (čp. 409), Ondřeje Nováka (čp. 279), výborného a všestranného herce Aloise Matějku (čp. 326). Nutno také připomenout nejmenované osoby – nápovědy, oponáře, kulisáře a jiné zákulisní pomocníky. Všichni pomáhali ochotně a nezištně. Odměnou jim bylo uznání diváků.

Ještě za Karla Müllera se ujal vedení divadelního souboru Sokola učitel Stanislav Sýkora. Bydlel na ul. Fišůz (čp. 277) a později odešel k výkonu funkce ředitele školy do Staroviček. Jmenovaný vedl zdárně soubor a za spolupráce učitelky Anděly Eklové nacvičili několik žákovských představení. Manžel paní Eklové, Bedřich Ekl – také učitel, později ředitel školy a obecní kronikář v Kobylí – byl osobou velmi pokrokovou. Byl mimo jiné i druhým starostou Sokola.

Žákovská představení byla zaměřena na pohádkové hry – Perníková chaloupka, Janíčková smrt, Popelka, Katuše – pyšná princezna aj. Pro divadelní hry dospělých byla vybírána představení se střídavým zaměřením a postupem doby – veselohry, hry historické, rodinné i čistě zábavné,

např. Na té louce zelený, Trampoty hajného Klobáska, Její pastorkyňa, Vojnarka, Otec, U Zborova a jiné. Velký úspěch mělo sehrání operety „Rose Mary“, kde v hlavních úlohách vystoupili Václav Kovářik ml. (čp. 578) a Josefa Žďárská.

Obě skupiny herců přešly do vlastních budov spolků po jejich výstavbě. Sokolská po roce 1925 do sokolovny, orelská po roce 1937 do Katolického domu, kde již bylo počítáno s divadelní činností. Tento přechod vyžadoval nové oběti členů i příznivců obou spolků. Budování jevišť, jejich vybavení kulisami, oponami, různými doplňky (závěsy, nábytek) aj. Kulisy v Sokole malovala jen za úhradu barev rodina Halmova, otec a synové Jan a Václav. V jejich díle pokračoval malíř Felix Cvrček (čp. 184) a později malíř Josef Blaha (čp. 66). Dřevěné kostry vyrábělo stolařství Petra Zemánka (čp. 553) za pomoci Ondřeje Pátka (čp. 221), který jako bezplatný správce sokolovny a stolař měl na této úpravě velkou zásluhu. Mimo starost o budovu pečoval Ondřej Pátek také o výsadbu sokolské zahrady květinami a stromy. Břízy, které podnes stojí v rohu zahrady, také vysadil a staral se o jejich vzrůst. Vše bez pevné odměny. Opona pro sokolovnu byla dodána firmou Macák z Újezdu u Brna.

Za okupace, kdy oba spolky (Sokol i Orel) byly zakázány, se hrála divadlo pod hlavičkou Všesportovního klubu. U sportovců vedl v této době divadla jako režisér Pavel Špičák (čp. 537), divadelník Sokola, kde byla činná i jeho manželka Marie, rozená Vykydalová (čp. 353). hrávalo se v Katolickém domě. Sokolovna byla zabavena. Zůstalo zde v provozu pouze kino – pravidelné každotýdenní promítání filmů. Vedoucím kina od 30. let i přes válku a po ní byl obchodník Oldřich Franc.

Po odchodu Pavla Špičáka se ujal vedení souboru vzdělavatel Sokola Oldřich Franc. Hrál také divadlo i jeho manželka. Ten po obnovení činnosti Sokola opět převzal řízení kina a vedl je i po zrušení Sokola, po zestátnění kin, kdy bylo ve správě obce. V kině pracovali za minimální odměny členové Sokola jako kinooperatéři Antonín Křivka (čp. 107), Václav Rusňák (čp. 567) a později operatéři – promítači Oldřich Jangl, herec a člen pěveckého souboru Sokola, a jeho manželka (čp. 446), Oldřich Franc ml. a Svatopluk Fiala (čp. 525). Všichni posledně jmenovaní prošli speciálním školením pro promítače v Klánovicích u Prahy a složili stanovené promítačské zkoušky.

O přispění zábav v obci se zasloužil za první republiky i Republikánský dorost, a to výlety do lesa, Selskými jízdami s jezdeckými závody, hranými Silvestry apod. – to vše do dnů okupace.

V pokračování po Oldřichu Francovi byl jedním z posledních zdatných a schopných režisérů divadelních představení kapitán ve výslužbě Václav Kovářik (čp. 578). Byl současně vzdělavatelem Sokola a jeho smrtí přešlo vedení souboru Sokola na obchodníka s textilem Miloše Bezděka (čp. 3). Na naše poměry měl velké zkušenosti na tomto poli. Získal je jako student v Brně. Byl hudebník samouk, ovládal hru na kytaru i na klavír a vše doprovázel zpěvem. Měl výborný hlas i skladatelské schopnosti. Sokol vlastnil klavír pro doprovod němých filmů, při nichž hráli místní klavíristé a také členové Bezděkovy rodiny, otec Vladimír, první starosta Sokola (1913) a také jeho syn Miloš.

Za vedení souboru Milošem Bezděkem bylo přikročeno po roce 1945 k další úpravě jeviště sokolovny osvětlením a vybavením kruhovým závěsem. Jeho velikou zásluhou byla ustavena při divadelním kroužku skupina zpěváků, která se proslavila svými zábavnými pořady, např. oblíbenými Silvestry nebo zpěvem a vhodnými doprovody jiných podobných akcí. Jako uvaděč se proslavil Karel Sycha (čp. 658), jako herci a zpěváci např. Jara Kovářik (čp. 173) (po zániku souboru zpíval mj. s Břeclavem a Zavádkou Čejkovice), Josef Žďárský (čp. 33), Miroslav Sycha (čp. 14), Oldřich Jangl (čp. 446), Drahomír Čačík (čp. 448), Vladimír Pátek (čp. 67), Václav Marek (čp. 506), František Kučera (čp. 373), Antonín Sedláček (čp. 8), též pan učitel Stanislav Pavlíček a další.

Složení souboru se časem měnilo a doplňovalo mladší generací. K této patřili Václav Nejedlík (čp. 142), Petr Fridrich (čp. 143), Antonín Račák (čp. 575), J. Janošek (čp. 299), František Loveček (čp. 105), Zdeněk Macháček (čp. 217), v ženském obsazení sestry Vlasta a M. Suské (čp. 13), sestry Marta a Milena Metelkovy (čp. 132), Olga Vaňková (čp. 554) a další.

Repertoár tvořily klasické hry jako „Gazdina roba“, „Úklady a láska“, „Lucerna“ apod.

Socializací vesnice a zrušením Sokola i Orla divadelní soubory v obci zanikly. Sokol sehrál v této době poslední divadelní hru „Lucernu“. Svým zaměřením na hájení práv vesnického lidu byla přijata diváky s uznáním. Divadlo nacvičil i účinkoval František Borovička (čp. 55).

V následujícím období byly zvány k pobavení různé skupiny umělců do Katolického domu s pořady jako např. „Růže z Argentiny“ aj. V sokolovně zůstalo kino. Místní ochotníci se již k vystupování neodvážili. Nebyl, kdo by je vedl, ale také rozvoj filmu, televize a nezáměrně mladých potlačil tento druh lidové zábavy na vesnici a schopnosti jednotlivců, kteří by na tomto poli mohli pokračovat. Úplně poslední ucelenou hrou, kterou divadelní soubor Sokola Kobyly nastudoval a odehrál byla zpěvohra „Sládci“. Bylo to v roce 1961.

Ukončení divadelnictví v obci předcházela bohatá a obětavá činnost jak režisérů, tak i jednotlivých účinkujících. Za tuto jejich obět ve prospěch společnosti patří jmenovaným i nejmenovaným, kterým se tímto zároveň omlouvám, velký dík.

Zdrné sehrání divadelní hry bylo podmíněno dobrými herci a zpěváky, neboť v pořadech bylo třeba i obsazení úlohy se zpěvem. Ti vyrůstali a získávali sebevědomí pro své budoucí herecké role vlastně nevědomě, svou účastí na tehdejší vesnickém kulturním dění, které dříve bylo veskrze církevní.

Základní poznámky Karla Otáhalu doplnil syn Jaroslav Otáhal v květnu–červnu 1998

Redakční poznámka:

Po druhé světové válce dojížděly také do Kobyly státní divadelní soubory – Slovácké divadlo, Vesnické divadlo aj., byly pořádána setkání s herci apod.

Mezi sokolskými estrádními herci je možno připomenout gumové muže – Jaroslava Buchtu, Antonína a Vladimíra Novákovy, kteří udivovali návštěvníky svými gymnastickými cviky a přemety.

Zvláštní pozornost si zaslouží i školní divadelní představení. S úspěchem byla např. sehrána pohádka „Katuše - pyšná princezna“ od Jana Lišky.

Kobylští hudebníci 20. století

6. část

Viděli jste je v české televizi? Slyšeli jste o nich z rádia Brno? Kdo to je, co to je?

Dopátrali jsme se. Je to cimbálová muzika Mirko Otáhala. Toto jméno je Kobylákům známé. Zejména pamětníci vzpomínají na hudební rodinu Otáhalovu, která bydlela ve středu obce - pod parkem, blízko bývalého transformátoru, naproti obchodu s potravinami p. Macháčka. Jméno Františka Macháčka je také nutno připomenout pro jeho všestranné zásluhy pro občany Kobylí. K Macháčkům se chodilo mimo jiné nakupovat hlavně mléko. Zákazníci odcházeli vždy s dobrou náladou. František Macháček nás vždy obveselil nějakou vtipnou příhodou.

Kde tato cimbálová muzika působí, kdo ji vede? Primásem je MUDr. Mirko Otáhal, chirurg nemocnice Bohunice Brno. Na požádání nás seznámil s bohatou činností jeho kapely.

Cimbálová muzika Mirko Otáhala (CMMO)

Mirko Otáhal

- 1978 založena při dětském souboru Javorníček Brno
- 1989 přechází do „dospěláckého“ folklorního souboru Javorník Brno, kde působila do roku 2019
- od 2016 spolupráce s Jindřichem Hovorkou ml. a Mužáky Brno, projekt Zpívání (pro odlišení od současných muzik souboru Javorník se poté prezentuje jako CMMO)

Složení: prim **Mirko Otáhal** (MUDr.) chirurg kliniky úrazové chirurgie Fakultní nemocnice Brno Bohunice, terc **Sylva Otáhalová** - manželka, roz. Sídlová, ekonomka Evropských projektů na Fakultě informačních technologií VUT Brno. Vystudovala konzervatoř Brno na housle, jako jediný profesionální hráč muziky. (její otec Rudolf Sídl dlouhá léta primoval původní CM Javorník), obligát **Jan Varvařovský**, kameraman + režisér brněnského studia ČT, cimbál **Vladěna Horáková** (MUDr.), roz. Obdržálková, lékařka – internistka Vazební věznice Brno, klarinet **Jan Černocký** (Prof. Dr. Ing.) specialista na výzkum řeči, vedoucí Ústavu počítačové grafiky a multimedií Fakulty

informačních technologií VUT Brno, kontra viola **Petr Homola**, projektant, kontra housle **Lucie Plánková** (Ing.) ekonomka, veřejné zakázky, basa **Vít Kellner**, oční optik.

2024 Strážnice

Rodinné vazby a vztahy: Mirko Otáhal, nar. 1968, jsem synem ing. Mirko Otáhala z Kobylí (1943-2007), který působil na Mendelově zemědělské univerzitě v Brně. Jeho bratr Milan Otáhal hrával profesionálně na klarinet v Posádkové hudbě Brno (též již nežije). Můj děda, MVDr. Václav Otáhal plk., vojenský veterinář, zemřel dříve než jsem se narodil. K babičce Emilii, roz. Macháčkové, jsme jezdili celé mé dětství do Kobylí na prázdniny a i po jejím přestěhování do Brna jsem k ní rád chodil „na kus řeči“ – byla mi velmi blízká (+1993). S mou manželkou Sylvou 1971 jsme se poznali právě ve folklorních muzikách a od roku 1991 jsme spolu, a rádi. Obě naše děti hrají na housle, dcera Kristýna 1993 MDDr., provdaná Charvátová, hraje ve starší muzice Javorníku, syn Matěj 1996 Ing. primuje mladší muziku souboru Javorník. Mám 3 sourozence: sestra Radmila 1966 MUDr., provdaná Gálová, je dětskou lékařkou v Brně, mladší sestra Eva 1976 Mgr., provdaná Hladíková, je učitelkou, její syn Martin hraje na basu. Můj bratr Jan 1974 Ing. hraje na violu aktuálně v muzice Jožky Šmukaře, předtím i v muzice Jožky Černého, souběžně působí i v orchestru Grande Moravia. Jeho syn Jan 2007 hraje na violu v Javorníčku, někdy už zaskakuje za otce i se Šmukařem. Dcera Nikola 2010 hraje na flétnu v mladší muzice Javorníčku. Velikou zásluhu na naší hudebnosti má naše maminka Helena 1943, která s námi, trpělivě, u klavíru cvičila první nelehké roky houslového se učení a ráda s námi zpívala. A tak i naše vnučka Eliška 2022 má vrozený smysl pro rytmus a tanec, jistě bude také časem tancovat v Javorníčku, tak jako předtím její máma Kristýna.

2020 nahrávání v ČT

Něco o mně: Mirko Otáhal, nar. 15. 1. 1968 v Brně, absolvoval lék. fakultu MU Brno 1992. Po promoci jsem nastoupil na chirurgickém odd. nem. Milosrdných bratří v Brně, získal průběžně 2 atestace z chirurgie, od roku 2004 pak pracuji v traumacentru Bohunice – Klinika úrazové chirurgie FN Brno, kde jsem získal další atestaci z traumatologie. Na housle hraji od 10 let věku, cimbálové muziky v dětském souboru Javorníček a pak dospělém souboru Javorník. V současné době v souboru Javorník působím jako umělecký vedoucí, manželka Sylva jako ekonomka.

Něco o projektu **Zpívání**: pořad pro široké publikum, pořádáme cca 2 x ročně v Dělnickém domě na Jambořově ulici, publikum spolu s námi zpívá známě moravské písně, jejichž texty promítáme na plátno, aby si mohl zazpívat opravdu každý. Do každého pořadu zveme folklorní veličiny - takto jsme hostili Jožku Černého, Martina Hrbáče, Vlastu Grycovou, cimb. muziku Jaroslava Čecha, Václava Kovářika, Martina Prachaře, Lidku Malhockou, Báru Hanákovou. Několik večerů jsme pozvali i herce z městského divadla Brno - Aleše Slaninu, Jiřího Macha, Janu Musilovou, Andreu Zelovou. Dalším hostem bude 17. 10. 2025 Jožka Šmukař.

Součástí sboru Mužáci Brno byl dlouhá léta i Václav Kovářik, zpěvák krásného hlasu, jehož rod pochází též z Kobyly. Záznam pořadu Zpívání s Václavem z roku 2017 na Youtube: https://www.youtube.com/watch?v=KL-NaZvQ6fDU&ab_channel=JanVarva%C5%99ovsk%C3%BD

Nyní k rodině **MVDr. pplk. Václava Otáhala** z č. p. 147 v Kobyly. Narodil se 1902 v Kobyly. Jeho předci byli zvoleni starosty obce Kobyly. První z nich **Otáhal Antonín** již v r. 1875, další - **Otáhal Augustin** po 1. svět. válce v letech 1919-1922. Jejich rodný dům, jako i dalších následníků bylo č.p. 296.

Václav Otáhal

Jako mladý muž V. Otáhal vystudoval zvěrolékařskou fakultu a stal se tak vojenským veterinářem. V Masarykově nově založené republice pracoval na různých místech vlasti. Jako pplk. pracoval úspěšně v českých zemích i na Slovensku. Svědčí o tom řada pamětních medailí, čestných uznání a poděkování. Velmi významné je ocenění Sdružení čs. dobrovolníků ze Slovenska za sjednocení Čechů a Slováků v letech 1918-1919 a za zásluhy v budování republiky 1918-1938, dále pak medaile Pěšího pluku 39 „Výzvedný“ v Bratislavě v r. 1948. Obdržel nejlepší vyhodnocení 9. střeleckého pluku Karla Havlíčka Borovského – r. 1948, dostal pochvalu za vzornou spolupráci SZBS na veterinární fakultě z r. 1956. Také ministr obrany generál Svoboda vyslovil jmenovanému pplk. Otáhalovi svůj dík za záslužnou spoluúčasť a podporu národního boje z 18. 2. 1948. Stopu jeho veterinární práce můžeme sledovat i v našem nejbližším okolí např. ve Velkých Pavlovicích – starost a péče o vojenské koně.

Postupně buduje V. Otáhal své vlastní obydlí – dům, vilku č. p. 147 v těsné blízkosti rodného domu č. p. 296. V r. 1938 se oženil. Jeho ženou se stala Emilie Macháčková (nar. 23. 11. 1906), sestra Františka Macháčka, obchodníka s potravinami. Rodina Macháčková pochází z Třebíčska. Když živitel rodiny předčasně zemřel, jeho žena se s tehdy asi šestiletým synem Františkem přistěhovala ke svému bratru páteru **Süsmayrovi**, působícímu v kobylské farnosti v letech 1911-1917. Po letech, v r. 1928, přichází na pomoc do nově zařízeného obchodu Fr. Macháčka jeho sestra Emilie. Seznamuje se tak s Václavem Otáhallem. Ve vilce pak nachází své životní útočiště otec V. Otáhala, bývalý starosta Otáhal Augustin (umírá zde po těžké nemoci 14. 6. 1949 ve věku 79 let). V. Otáhal pokračuje ve své praxi. Vlastní svůj operační stůl, mikroskop a další pomůcky. Později, po okupaci – po skončení 2. světové války, zaučuje svého bratra Antonína Otáhala k výkonu prohlázele vepřového masa ze zabijaček (v této době bylo také nařízeno odevzdávat krupony z vepřové kůže).

23. 12. 1940 se manželům narodil syn **Milan**, 22. 7. 1943 přichází na svět syn **Mirko**. Jejich otec miluje nadevše hudbu. Ta se z domku často ozývá. Lásce k ní vede i své syny. Doma nacházejí různé hudební nástroje. Základem výuky se stávají housle, piano. Rodina Macháčková zapojuje i svého syna **Zdeňka Macháčka**, který se narodil 15. 7. 1938, je bratrance dětí. Ve vile se objevují i dechové nástroje a také kytara. Široká rodina vzpomíná hlavně na jejich vánoční koncertování se zpěvem.

Po ukončení školního vzdělání odcházejí hoši na další studium. Milan je uzavřenější povahy a zajímá ho jen hudba. Otec ho přihlašuje na Vojenskou hudební školu do Liberce (1955-1958). Jeho oblíbeným nástrojem se stal klarinet a saxofon. Mirko navštěvuje jedenáctiletku a gymnázium v Hodoníně. Hoši se jako studující zapojují v obci Kobyly do nově založeného Sboru pro občanské záležitosti. Vystupují pak s kulturním programem např. při svaatebních obřadech a důležitých společenských akcích např. při oslavách jubilatů (50, 60 let). Vystupují nejen u nás v Kobyly, ale i v okolí Brna a podobně. Zúčastňují se soutěží, vždy s dobrým výsledkem. V obci pořádají oslavy Silvestrů a také se zapojují do divadelních vystoupení kobylských ochotníků v místní sokolovně za velkého zájmu obyvatelstva.

Zde je třeba uvést i jejich výbornou kobylskou zpěvačku Martu Metelkovou (později provdanou Lovečkovou), která byla zároveň i úspěšnou členkou kobylských divadelních ochotníků.

Zdeňk Macháček, Mirko Otáhal, Milan Otáhal

MVDr. pplk. Václav Otáhal dovedl uplatnit i své další vlohy – jako je výtvarnictví. Je autorem mnoha obrazů. Tyto své schopnosti nabídl při budování kobylského koupaliště v r. 1955. Spolu s Milošem Bezděkem vytvořili krásné prostředí prostoru koupaliště, které se nabízelo k příjemnému odpočinku v horkých letních dnech, a to přímo doma v Kobyly. Zasloužili se o vybavení areálu související s koupáním. Vyzdobili hlavní budovu se šatnami. Všichni vzpomínáme na sluneční hodiny, jež nám ukazovaly čas, také na malby s barevnými kytičkami z našich slováckých ornamentů. K odpočinku dětí patřilo nutně i občerstvení. Pamětníci i po letech vzpomínají na laciné barevné šuměnky. Nádherné prostředí s památní vrbou lákalo i zájemce ze širokého okolí. Vše patří již bohužel minulosti. MVDr. pplk. Václav Otáhal se s jeho rodinou významně zapsal do historie obce Kobyly. Do konce svého života žil stále v rodné obci. Zemřel v r. 1967 ve věku 65 let (6. 9. 1902-1967).

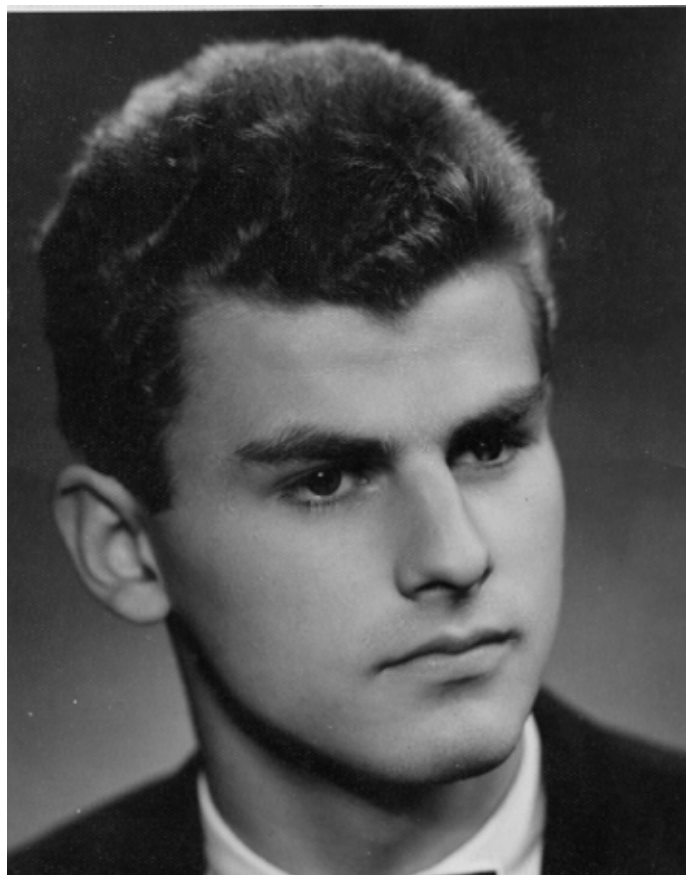

Milan Otáhal

Milan Otáhal pokračuje dál v Posádkové hudbě Brno. Stává se prvním klarinetistou a sólistou. Je také členem malé dechovkové hudby „Veselá pětka“ a jezdí na různá zábavná vystoupení. Usazuje se v Brně. 16. 2. 1963 se žení s Věrou Vyplašilovou (nar. 13. 10. 1943), úřednicí. Narodily se jim 2 děti – Věra (nar. 1963) a Milan (nar. 1965). S dechovou hudbou účinkuje ve filmu Karla Kachyni „Už zase skáču přes kaluže“ z roku 1970. Velkým koníčkem Milana bylo rybaření a houbaření. Zemřel 13. 10. 2014.

Ing. Mirko Otáhal

Ing. Mirko Otáhal

Po ukončení studia v Hodoníně je přijat na Lékařskou fakultu Karlovy univerzity v Praze. Pro zranění oka (v mladistvé nerozváženosti – střelba ze vzduchovky) po roce odchází. Zaměstnání nachází v Brně. Pracuje jako roentgenový laborant. Zde se seznamuje s Helenou Šturzovou, která sdílí stejný obor a má také oblibu v hudbě i zpívání. Heleně se naskytá možnost spolupráce s trojicí kobylyských hudebníků. S kobylyskou zpěvačkou Martou Metelkovou vystupují pak v duetech na kulturních akcích. Po tříleté praxi se Mirko i Helena přihlašují k dálkovému studiu na zemědělskou Mendelovu univerzitu v Brně. V r. 1965 se M. Otáhal s Helenou Šturzovou žení. Helena (nar. 1943) je dcerou brněnského lékaře pracujícím dlouhodobě v nemocnici v Hustopečích u Brna, jehož práci oceňují mnozí Kobylyáci. Manželé pak oba úspěšně dokončují studium, pracují a vyučují každý ve svém oboru jako asistenti na této univerzitě.

Postupně se jim narodily čtyři děti – Radka r. 1966, Mirko r. 1968, Jan r. 1974, Eva r. 1975. Všichni byli vedeni k hudbě. Největší zásluhu o jejich rozvoj v této oblasti měla, jak již bylo dříve citováno, podle jejich vyjádření maminka Helena. Vodila je do hudební školy. Často doma koncertovali a zpívali. Každodenně se procvičovali v hudbě na housle za doprovodu maminčiny hry na piano.

Další zálibou rodiny, a hlavně tatínka, bylo rybaření a samozřejmě s tím souvisele koupání. Otec Mirko také rád zahradničil, pěstoval vinnou révu a hlavně dělal burčák. Rád si poseděl se sousedy při zpěvu s kytarou.

Zemřel předčasně ve věku 64 let (22. 7. 1943 - 19. 7. 2007). Láska k hudbě a zpěvu přetrvává i v dalších generacích početné rodiny.

Ing. Zdeněk Macháček – strojař – VŠ Liberec

Ing. Zdeněk Macháček

Narodil se 15. 7. 1938. Byl významným dlouholetým vedoucím Sboru pro občanské záležitosti. Jeho snahou bylo navození slavnostní atmosféry všech obcí pořádaných akcí krásnou hudbou s našimi slováckými písněmi. Snažil se i o výchovu dalších zpěvaček. Zapojoval do vystoupení na svatebních obřadech i dívky z posledního ročníku ZŠ Kobyly. Obětavě s nimi nacvičoval jim neznámé slovácké písně. Z prvního manželství měl dvě dívky Ivanu (nar. 1974) a Pavlínou (nar. 1977). Hudbě a zpěvu věnoval i svůj volný čas.

Poznámka: Cimbálová muzika MUDr. Mirko Otáhala – chirurga z Brna vystoupí také v Kobyly jako doprovod Mužáků z Kobyly.

Ze střípek pamětí příslušníků rodiny Otáhalovy z Kobyly a Brna zaznamenala Milena Škrobáková – Klub přátel historie Kobyly.

KOUPÍM

listinné akcie společnosti PATRIA Kobylí a.s.

Kupní cena dohodou.

Odkoupím drobné podíly (v jednotkách až desítkách kusů akcií) i větší podíly (vestovkách kusů akcií) v držení stávajících akcionářů. **OSOBNĚ GARANTUJI** flexibilní a férové jednání, transparentní způsob realizace a vypořádání.

Postup a způsob vypořádání:

1. Podpis kupní smlouvy (text kupní smlouvy připravím).
2. Úhrada kupní ceny předem na bankovní účet prodávajícího.
3. Následné odeslání rubopisovaných listinných akcií v cenném psaní České pošty na adresu kupujícího (vysvětlím způsob provedení rubopisu na rubové straně akcií).

Pokud si prodávající bude přát vypořádat transakci osobně, pak transakci provedu a vypořádám po vzájemné dohodě formou osobního setkání s prodávajícím. Úhrada kupní ceny v hotovosti je možná do výše 250.000 Kč (viz zákon č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti). Pokud bude výše kupní ceny nad zákonným limitem pro hotovostní platbu, pak úhradu kupní ceny provedu expresním bankovním převodem na nejbližší bankovní pobočce na bankovní účet prodávajícího. Současně, tentýž den od prodávajícího převzmu rubopisované listinné akcie.

Kupující:

Ing. Petr Kořenek

Šestajovice, Myslivečkova 871, PSČ: 250 92

tel: 603 303 899, email: p.korenek@centrum.cz

SPOLEČNOU CESTOU

Svátek sv. Václava – hlavního patrona našeho národa

V neděli 28. září oslavíme svátek svatého Václava, mučedníka a hlavního patrona českého národa. Tento den je významnou **připomínkou odvahy, víry a oddanosti křesťanským hodnotám**, které svatý Václav svým životem a smrtí dosvědčil.

Svatý Václav je také patronem vinařů, a proto se jeho svátek slaví s vděčností nejen za dar víry, ale i za plody země. V duchu této tradice vás srdečně zveme k účasti na **slavnostní mši svatou v neděli 28. září v 11:00 hodin**, při níž společně uctíme tohoto významného světce.

„Svatý Václave, nedej zahynouti nám ni budoucím!“

Obnovení misijního kříže

Po delší době byl obnoven a opraven misijní kříž pod muzeem na křižovatce.

Dne 13. června 2025 se vrátil zpět na své místo.

Kříž byl instalován v roce 2002 při misiích v Kobyli. Je vyroben z dubového dřeva, které však nebylo dostatečně ošetřeno pro místní podmínky. Postupem času proto popraskalo a vodorovné břevno zcela ztrouchnivělo. Bylo nutné provést odborný zásah, kterého se ujal pan David Krayzel. Za velmi kvalitní práci mu patří poděkování.

Misijní kříž je připomínkou duchovní obnovy naší obce a symbolem víry, naděje a soudržnosti místního společenství. Jeho přítomnost uprostřed obce nás vybízí k zamyšlení a uchování hodnot, na kterých stojí naše tradice.

Do školy jdeme s požehnáním

„Váš nebeský Otec ví, co všechno potřebujete. Hledejte především jeho království a spravedlnost. A všechno ostatní vám bude přidáno“ (srov. Mt 6,25-34).

Poslední srpnová neděle patřila v kobylském kostelíku našim malým i velkým školákům. Naše babičky říkávaly, že bez Božího požehnání je marné lidské namáhání. Proto jsme společnou modlitbou dětí, rodičů i učitelů vstoupili do nového školního roku s vědomím, že jej odevzdáváme do rukou toho nejpovolanějšího.

Požehnání domácím mazlíčkům

V pátek **3. října v 17 hodin se ve farní zahradě** uskuteční požehnání domácích mazlíčků při příležitosti svátku sv. Františka z Assisi – patrona zvířat, přírody a ekologie.

Zveme všechny, malé i velké, se svými zvířecími společníky – psy, kočkami, králíky, morčaty, papoušky i dalšími mazlíčky, kteří nám dělají radost a obohacují náš život. Setkání proběhne v přátelské atmosféře pod širým nebem a bude příležitostí nejen k požehnání, ale i ke sdílení radosti ze života se zvířaty.

Přijďte s námi poděkovat za dar Božího stvoření a poprosit o ochranu a zdraví pro naše mazlíčky. Těšíme se na společné setkání!

Vzpomínka na zemřelé

V pátek 31. října v 18 hodin bude sloužena mše svatá za všechny naše zemřelé příbuzné a přátele.

V neděli 2. listopadu, na památku Všech věrných zemřelých se v 15:30 na hřbitově uskuteční pietní vzpomínková pobožnost.

Tyto chvíle jsou příležitostí k tiché modlitbě, vzpomínce i k setkání společenství, které spojuje úcta k našim blízkým.

Svatomartinská mše a setkání

Zveme vás v neděli 9. listopadu v 9:30 hodin na mši svatou ke cti sv. Martina. Jak bývalo v Kobyli zvykem, připomeneme si tento den i svatomartinskou tradici.

Po bohoslužbě jste srdečně zváni do Komunitního centra na malé občerstvení, kde nebude chybět ochutnávka martin-ských rohlíčků a mladého vína.

Společné vyrábění adventních věnců

Přijďte si v sobotu **29. listopadu od 15:00 do 17:00 ho-din** do Komunitního centra vyrobit svůj vlastní adventní věnec a užít si příjemné odpoledne v přátelské atmosféře. Přineste si kruh, svíčky a ozdoby, větvičky... Čeká vás ad-ventní čaj, svařák, punč a něco dobrého na zub.

Od 17:00 hodin Advent slavnostně zahájíme v kostele zpěvem a meditací, v klidné a radostné atmosféře očeká-vání vánočních svátků.

Akce je vhodná pro všechny – rodiče s dětmi, přátele i jednotlivce.

Roráty 2025

V pátek 5. prosince v 6:30 hod. budeme mít opět možnost prožít atmosféru **ranní adventní bohoslužby při svíčkách** a krásných adventních písní - tzv. rorátů

Po jejím skončení vás zveme na snídani v Komunitním centru.

Farní tábor Mrákotín 2025 aneb strojem času z pravěku až do budoucnosti

První prázdninový týden strávilo 26 dětí z našich farností (=Kobylí, Vrbice, Bořetice) v nádherném prostředí Vysočiny na farním táboře. Tématem tohoto tábora bylo cestování časem...každý den jsme strávili v jiné časovém období (pravěk, antika, středověk, budoucnost). Zahráli jsme si spolu spoustu her a užili si jeden druhého. Nevynechali jsme ani tradiční výlet do Telče. Celý týden měl jedinou chybu – utekl nám neskutečně rychle.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, co se na táboře podíleli – organizátorům, vedoucím, paním kuchařkám a hlavně všem dětem...za to, že jsme spolu s Pánem Ježíšem mohli vytvořit tak skvělou partu.

S.Čejková

Zpravodaj jako dokument doby

Zpravodaj je třeba připravit ke zpracování do tisku ve značném předstihu před jeho vydáním. Mnohé příspěvky tak pozbývají svou aktuálností. Jako dokumenty veškerého dění však hodnotu neztrácejí a pomáhají

dotvářet obrázek dané doby. A to je nyní hlavním důvodem, proč zpravodaj stále vydáváme. Věříme, že i tak si v něm rádi počtete...

Jarmila Borovičková

Novinky ve školním roce 2025/2026

Změny v pracovním kolektivu

Z učitelského sboru odešla paní učitelka Martina Babáčková (mateřská dovolená). Po dobu mateřské dovolené ji bude zastupovat paní učitelka Simona Bartáčková. Do důchodu odešla kuchařka paní Naděžda Dobrovolná, nahradí ji paní Kateřina Nováková, která se vrací z rodičovské dovolené. Novými asistentkami pedagoga jsou paní Jitka Čač, Miroslava Gremmelová, Kristina Hellerová a Jiřina Bílková. Do nového životního kroku jim všem přejeme hodně úspěchů a věříme, že budou důstojnou náhradou svých předchůdkyň.

Do 14 tříd nyní chodí 266 žáků - 83 je jich na 1. stupni, 183 na druhém. Jistě je zajímavá skutečnost, že naši školu navštěvuje 131 žáků z Kobylí, 42 z Vrbice, 29 z Brumovic, 36 z Bořetic, 8 z Němčiček, 4 z Velkých Pavlovic, 3 z Brna, podvouz Boleradic, Staroviček, Klobouku Brna, Podivína a Krumvíře, po jednom Vyškova, Poděbrad a Hustopečí. Z celkového počtu je 14 žáků z Ukrajiny.

O všechny žáky se stará 24 učitelů, 9 asistentek pedagoga, 3 vychovatelky školní družiny, 2 administrativní pracovníce, školník, 3 uklízečky a 6 zaměstnankyň školní jídelny.

Přehled prázdnin ve školním roce 2025/2026:

Podzimní prázdniny stanovuje MŠMT na **pondělí 27. října a středu 29. října 2025. Vánoční prázdniny** začínají v **pondělí 22. prosince 2025 a končí v pátek 2. ledna 2026. Vyučování začne** v **pondělí 5. ledna 2026**. Výpis z vysvědčení s hodnocením za první pololetí bude žákům předán ve **čtvrtek 29. ledna 2026**. **Jednodenní pololetní prázdniny** připadnou na **pátek 30. ledna 2026**. **Jarní prázdniny** v délce jednoho týdne jsou **od 16. 2. do 22. 2. 2026**. **Velikonoční prázdniny** připadnou na **čtvrtek 2. dubna 2026**. Vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno v **úterý 30. června 2026**. Hlavní prázdniny budou trvat od 1. července 2026 do 31. srpna 2026.

Vlastimil Janda, ředitel školy

To se nám to bude učit!

V letošním roce došlo na naší škole k významné modernizaci výukových prostor, která výrazně přispěje ke zkvalitnění výuky a rozvoji praktických dovedností žáků. **Díky Obci Kobylí a finanční podpoře z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) se nám podařilo zrekonstruovat školní dílny, kuchyňku a učebnu přírodopisu.**

Školní dílny prošly kompletní obnovou – od stavebních úprav, podlahy až po pořízení nového vybavení. Žáci zde nyní mají k dispozici nové pracovní stoly a dostatečné zázemí pro výuku pracovních činností, kutilství i základů techniky.

Kuchyňka byla vybavena novými skříňkami, spotřebiči a pracovními plochami, které odpovídají současným hygienickým a bezpečnostním normám. Výuka vaření a domácích prací tak probíhá v mnohem kulturnějším a podnětější prostředí, plně srovnatelném s podobou dnešních domácností.

Žáci tedy mohou přirozeně propojit a zúročit zkušenosti a návyky získané doma i ve škole a uplatnit je v praktickém životě.

Učebna přírodopisu byla upravena a vybavena tak, aby umožnila efektivní a názornou výuku. Nové pomůcky, laboratorní vybavení a audiovizuální technika umožní žákům lépe pochopit přírodní procesy a zákonitosti.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a realizaci projektu podíleli, zejména pak poskytovateli dotace z IROP, díky němuž bylo možné projekt úspěšně dokončit.

Věříme, že moderní, bezpečné a inspirativní prostředí bude žáky motivovat k lepšímu přístupu k daným předmětům a tím ke zlepšení jejich studijních výsledků a praktických dovedností.

Petr Horáček

Zaostřeno na deváťáky

Deváťáci , deváťáčky-všichni zvládli přijímačky

Výsledky Jednotné přijímací zkoušky na střední školy, která se konala v minulém školním roce, jsou pro naše žáky více než výborné.

Jejich průměrný dosažený počet bodů v jazyce českém byl 63,5%. Ve srovnání s Hustopečskem, které dosáhlo průměru 58,3%, Jihomoravský krajem 60,2% a celou ČR 57,4% je to nadprůměrný výsledek!

A podobně si vedli i v matematice, která byla opravdu těžká. Průměrný dosažený počet bodů v matematice byl 41,1%. Ve srovnání s Hustopečskem 37,7%, Jihomoravský krajem 40,8% a celou ČR 38,4% je to opět nadprůměrný výsledek!

Již několik roků drží naši tyto nadprůměrné hodnoty a věříme, že i v tomto roce prokážeme, že máme šikovné žáky, učitele i rodiče.

Jaro bývá pro naše deváťáky každoročně obdobím velkých rozhodnutí a důležitých životních kroků. Nejinak tomu bylo i letos. V termínech 11. a 14. dubna se všichni uchazeči zúčastnili přijímacích zkoušek na střední školy a s napětím očekávali výsledky, které se dozvěděli 15. května.

Z celkového počtu 47 žáků devátého ročníku se 34 rozhodlo pokračovat ve studiu na středních školách s maturitními obory, zatímco 10 žáků zvolilo cestu učňovských oborů. Všem našim deváťákům přejeme, aby se jim na vybraných školách dařilo, našli si tam nové přátele, a především aby je jejich studium bavilo a naplňovalo.

Pedagogům a rodičům patří velký dík za podporu, kterou žákům v tomto náročném období poskytli.

Maturitní obory

Obor	Počet chlapců	Počet dívek
Gymnázium	2	6
Ekonomické lyceum	1	-
Technická zařízení budov	1	-
Mechanik, elektrotechnik	2	-
Mechanik strojů a zařízení	1	-
Autotronik	1	-
Informační technologie	1	-
Vinohradnictví	1	-
Logistika a finanční služby	1	-
Cestovní ruch	1	2
Ekonomika a podnikání	-	1
Praktická sestra	-	5
Asistent laboranta	-	1
Agropodnikání	-	1
Veterinářství	-	1
Sociální činnost	-	1

Maturitní obory

Obor	Počet chlapců	Počet dívek
Polygrafie	-	1
Obchodní akademie	-	1
Předškolní a mimoškolní pedagogika	-	1
Animátor volného času	-	1
Produktový design	-	1
Užitá malba	-	2

Učňovské obory

Obor	Počet chlapců	Počet dívek
Elektromechanik	1	-
Automechanik	1	-
Instalatér	1	-
Elektrikář	2	-
Cukrář	1	-
Kuchař, číšník	1	-
Aranžér květin	-	1
Zahradník	-	1
Vlášenkář, maskér	-	1

Lenka Varmužová

Ložští deváťáci nám zanechali i krásnou památku. Dílo Lenky Mikulicové a Sofie Kolkové (s pomocí V. Blahy a D. Václavíkové) nyní zdobí učebnu hudební výchovy.

Bylo to krásné a bylo toho dost...

Další ročník deváťáků opustil naše školní lavice a vydal se vstříc novým zážitkům, do další životní etapy. Co se jim ty poslední týdny honilo hlavou? Na co budou vzpomínat? Co jim utkvělo v paměti? To vše vtiskli do svých proslovů, které si připravili ke slavnostnímu rozloučení. Jsou z velké části plné díky a hlášek, které mají spojené s jednotlivými vyučujícími, zároveň však zamyšlením nad společně strávenými roky. Přinášíme několik ukázek.

...Čekali jsme na tento den možná celé čtyři roky. A teď, když je tu, je to najednou zvláštní. Vždyť jsme ještě nedávno hledali skříňky a ztráceli se na chodbách. A najednou se s touto školou loučíme. Každý se rozprchne jiným směrem...

Doubravka Kočková

...Čtyři roky uběhly jako voda a že to byly roky skutečně plodné. Po dobu našeho působení nám na mateřskou dovolenou odešly 2 paní učitelky a 2 asistentky...

...Dík největší paní učitelce Horákové. Byla s námi v tom všem od začátku až do konce. Děkujeme jí za její skvělé výlety a za to, jakou nám byla třídní, i když to s námi neměla jednoduché a ne vždy jsme si úplně sedli...

...Obrovské díky patří nám všem. Jako třída jsme si za ty roky prošli spoustou věcí, dobrých i náročnějších, ale vždycky jsme to spolu zvládli. Uměli jsme se podržet, zasmát se, poradit si a vytvořit si mezi sebou dobré vztahy. Každý přispěl k tomu, že jsme měli 4 roky plné smíchu, podpory, skvělých zážitků, drbů, taháků a ne až tolik učení. Jsem ráda, že jsme tyhle roky mohli prožít právě spolu.

Tereza Vyhňáková

...Dneškem se pro nás deváťáky uzavírá jedna velká životní kapitola. Základní škola – místo, kde jsme prožili velkou část našeho dětství, získali první přátele, první jedničky a někteří i první pětky.

...Určitě jen tak nezapomeneme na naše školní výlety. Ale to ani na obyčejné přestávky, které někdy bývaly tím nejveselejším z celého dne. Smáli jsme se, občas se i hádali, ale hlavně jsme tu byli jeden pro druhého...

...Děkujeme všem učitelům kteří nás provázeli. Nejenže nás učili vyjmenovaná slova, chemické vzorce nebo rovnice, ale hlavně nám ukázali, jak se nevzdávat a věřit si. Děkujeme panu školníkovi za ranní úsměvy a opravy ve třídě, kterých bylo víc než dost. Děkujeme paním uklízečkám, že po nás vždy uklízely tu neskutečnou spoušť, kterou jsme ve třídě nechali.

Teď nás čeká nová etapa. Každý půjde jinam, potká nové lidi, bude začínat znovu. Možná to bude těžké a možná skvělé. Ale tahle škola nám dala základ.

Adéla Michnová

...Dnes tu stojíme jako třída. Jako tým.

Za ty čtyři roky jsme toho zažili hodně – od prvních nervózních dnů až po poslední společné písemky, při kterých jsme doufali, že učitelé přimhouří oči. Byly tu chvíle plné smíchu, ale i chvíle těžké. Přesto jsme to všechno zvládli. Spolu.

Chtěla bych jménem celé třídy poděkovat všem učitelům – nejen za to, co nás naučili, ale i za to, jak nás vedli, podporovali a někdy snášeli. Velké díky patří paním učitelkám Slámové, Babáčkové, Bartáčkové a Kubíkové, které nás připravovaly na přijímací zkoušky, bez nich bychom je možná ani nezvládli. Taký děkujeme za trpělivost a někdy i za to, že nás nezapsaly do Guinnessovy knihy rekordů za počet zapomenutých úkolů.

Dovolím si říct, že to bylo moje nejlepší období života a nikdy na ně nezapomenu, stejně jako na hlášky našich učitelů...

...A samozřejmě nesmím zapomenout na pana školníka, který vždy opravil i to, co nám opravit přišlo nemožné...

...Děkujeme také rodičům, kteří nás podporovali, drželi nad vodou při zkouškách i při ranním vstávání.

A vám, spolužáci, děkuji za to, že jsme to zvládli spolu. Každý z nás je jiný, ale právě v tom byla síla naší třídy. Byly tu dny, kdy jsme se nemohli dočkat zvonění, ale teď najednou nechceme, aby zazvonilo naposledy. I když se naše cesty rozdělí, tyhle vzpomínky si uchováme navždy v paměti.

Tak hodně štěstí, budoucí deváťáci. A my dnešní deváťáci se loučíme s úctou, úsměvem a srdcem plným vzpomínek. Děkujeme a nashledanou.

Anna Mikulicová

Na stránkách našeho zpravodaje jste si, vážení čtenáři, měli příležitost přečíst také mnohé z prací dnes už bývalých deváťáků. Nabízíme ještě dvě pozoruhodné úvahy. Možná se i vy teď sami zamyslíte, nebo si na ně vzpomenete, až budete otvírat či zavírat DVEŘE nebo třeba POŠTOVNÍ SCHRÁNKU...

Dveře

Dveře jsou součástí našeho každodenního života, i když si to často ani neuvědomíme. Používáme je každý den, ale málokdy si všimneme, jak moc jsou důležité.

Dveře mají praktickou funkci – oddělují různé prostory, místnosti a také nás chrání. Díky nim můžeme mít pocit bezpečí. Když jsou zamčené, chrání nás před hrůzami okolního světa.

Nejsou však jenom fyzickou věcí. Jsou také symbolem nového začátku a naděje, nebo mohou symbolizovat konec nějaké těžké životní fáze, ve které jsme se před zavřením dveří nacházeli.

Mohou nám také ukazovat, jak se rozhodnout. Záleží, jak se k nim postavíme a co se rozhodneme udělat. Jen my sami určujeme, kdo bude mít přístup do našeho života. Můžeme je otevřít, když se chceme svěřit a je toho na nás moc. Kdy naposledy jste otevřeli někomu cizímu? Nebojíte se otvírat dveře novým lidem? Někdy je totiž nechceme otvírat ani těm nejbližším osobám.

Myslím si, že si ani neuvědomujeme, kolik těch dveří za pouhý den otevřeme novým příležitostem a kolikrát je naopak musíme se zármutkem zavřít. Nakonec jsou dveře víc než jen věc, kterou otvíráme a zavíráme. Jsou to symboly rozhodnutí, příležitostí a změn. Každý den se setkáváme s jinými dveřmi, které mohou ovlivnit, jakým směrem se náš život bude ubírat dál.

Ema Grégrová

Poštovní schránka

Poštovní schránka hraje v našich životech důležitou roli, i když nám mnohdy tak podstatná nepřipadá. Někteří se o její výběr nezajímají, jiní čekají dlouho na tu, která jim padne do oka.

Přijde mi, že dnes už si většina lidí vybere obyčejnou plastovou schránku. Je to škoda. Když se někdy v ulici podívám na starší dům, vidím krásně zdobené kovové schránky našich babiček a dědečků. Výjimečné je také umístění schránky. Můžeme ji dát před dům, na plot a pyšnit se její krásou, nebo přidělat přímo ke zdi, aby na ni nepršelo.

Schránka je vlastně takový malý strážce času. Zná všechny naše příběhy, zlé i ty dobré. Avšak nikomu je nevyzradí. Skrývá všechny barevné pohlednice, co přicházejí z dovolené a výletů, různé nabídky a taky ručně psané dopisy pro radost. Psaníčko, ať už smutné nebo veselé, už bohužel v době internetu není tak časté. Ale komu by nějaký pozdrav z lásky neudělal radost? Vzpomeňme si, kdy naposledy jste nějaký dopis napsaný rukou obdrželi? Tenhle tichý svědek ale slouží i k udržení špatných a smutných informací, například zpráv z novin, kde se dozvídáme spoustu věcí o životě za hranicemi.

A co kdyby uměla mluvit? Co všechno by nám prozradila? Určitě by nám vyprávěla spoustu příběhů ze starých zamilovaných dopisů. Třeba by nám i pošeptala, z jaké dálky odesílají příbuzní pohledy a kolik lidí poznala.

Není tedy škoda, že se schránky už tolik nepoužívají? Až kolem té vaší projdete, měli byste jí poděkovat za tu práci, co pro vás dělá. Poštovní schránky mi trochu připomínají některá přátelství. Spousta lidí čeká na to správné, jiní vyberou hned. Záleží jenom na nás, jestli si toho budeme vážit, nebo to budeme považovat za samozřejmost.

Barbora Blahová

Prázdniny víc než kdy jindy vybízejí k cestování, bývájí příslibem nezapomenutelných zážitků. O mnohých ovšem zatím jen sníme... To je případ dalších dvou pisatelů- tentokrát deváťáků úplně čerstvých...Zdali se někomu z jejich blízkých někdy objeví v poštovní schránce pohlednice - třeba z Ameriky?

Kam bych se chtěl podívat...

...Moc rád bych si zajel do deštného pralesa k řece Amazonce. Chtěl bych se tam seznámit s domorodci, ale hlavně chytit Arapaimu gigas, protože to je velmi tajemná ryba. Agresivní, silná, tělo tvrdé jak obrněný transportér. Na světě je jich bohužel už jen málo, proto je velmi vzácná. Chytit takovou rybu, to je výzva. Prut musí být jak trubka z lešení a vlasce jako ocelové lano.

Petr Čejka

...Možností je velmi mnoho, ale pár míst bych měl.

Země budoucnosti- Japonsko. Velké budovy a obchody, plné automatizací, multifunkčních robotů atd. Ale taky hezká příroda a mimořádné památky.

Všechny skandinávské státy - Švédsko, Norsko, Finsko. Fjordy, řeky a jezera křišťálově průhledné. Živé lesy a hory krásně zelené, města při vodách. Prostě nádherná, čistá příroda.

Amerika. Hodně se o ní mluví, v dobrém i ve zlém. Ale kolik toho je?! Je tak velká, že tam musí být úplně všechno. Parky, vodopády, hory, muzea, světoznámé památky a stavby.

Tolik možností, ale kam se podívat jako první?

David Prášil

PŘIVÍTALI JSME NOVÉ PRVNÁČKY

Na návštěvě v nemocnici

V květnu se žáci **8. tříd** zúčastnili exkurze do Nemocnice Kyjov, která proběhla v rámci programu **Volba povolání**. Během návštěvy měli jedinečnou příležitost nahlédnout do každodenního provozu několika nemocničních oddělení.

Pracovníci nemocnice je provedli laboratořemi hematologie a patologie, seznámili je s chodem oddělení radiodiagnostiky, včetně rentgenu, CT a magnetické rezonance. Velký zájem vzbudilo také oddělení rehabilitace a fyzioterapie, kde si mohli žáci udělat konkrétní představu o náplni práce zdejších specialistů.

Exkurze ukázala, že nemocnice není jen pracovištěm lékařů a zdravotních sester, ale představuje komplexní provoz, kde působí celá řada dalších odborníků z různých oblastí.

Věříme, že osobní zkušenost z prostředí zdravotnického zařízení přispěla k lepší orientaci žáků ve světě povolání a že jim pomůže při budoucím rozhodování o profesní dráze.

Lenka Varmužová

NE cigaretám

Proč říct NE cigaretám, to se měli naši žáci možnost dozvědět v rámci projektové výuky. V květnu tohoto školního roku proběhla přednáška MUDr. Ireny Opletalové z FN Brno- Bohunice o škodlivosti kouření a závislosti na nikotinu. Přednáška vzbudila u žáků 7. tříd velký zájem. Aktivně se zajímali např. o negativní vliv e-cigaret a iqos na zdraví.

V rámci prevence kouření proběhl na naší škole v prvním červnovém týdnu tradiční **Protikuřácký řetěz**. Stejně jako v minulých letech vytvářeli žáci řetězky podle barvy, která značí jejich vztah ke kouření.

*zelená - nikdy jsem ještě nekouřil

*žlutá - kouřil jsem jednou nebo vícekrát,
ale v současné době nekouřím

*červená - kouřím pravidelně (i několikrát do týdne)

Cílem této akce je znovu si připomenout, jak kouření negativně ovlivňuje zdraví člověka. Ze 199 zúčastněných žáků 54% ještě kouřit nezkusilo, 42% má již s kouřením zkušenost a 4% se považuje za kuřáky.

Jak vidno, osvěty o škodlivosti kouření je stále třeba. Proto jsme pro žáky na toto téma připravili celý projektový měsíc.

Šárka Kubíková

Fyzikální show

Závěr letošního školního roku již tradičně zpestřila přehlídka fyzikálních pokusů, které si pro své mladší spolužáky připravili žáci osmých ročníků.

Předvedli například pokusy se statickou elektřinou, ukázali vlastnosti vody jako chladicí kapaliny a vytvořili barevný déšť. Nechyběla ani ukázka využití gravitace při přelévání vody a možnosti jejího praktického využití v každodenním životě.

Zvláštní pozornost si získal pokus s netradičními předměty ve vývěvě, při němž nás osmáci přesvědčili, že tlak vzduchu kolem nás rozhodně není zanedbatelný. Všichni se zájmem sledovali, co se předměty stane, když se okolní vzduch odstraní.

Nadšení, ale i respekt vzbudil pokus s hořící rukou. Závěr programu patřil experimentům zvukovým. Diváci se dozvěděli, jak si doma vyrobit jednoduché trumpety, a dostalo se jim názorného vysvětlení principu šíření zvuku prostředím.

Věříme, že tímto zábavným a poutavým způsobem jsme společně motivovali mladší žáky k zájmu o fyziku a předali jim nejen nové poznatky, ale i chuť objevovat svět kolem nás.

Pavla Jamborová

...V pátek 6.června jsme místo češtiny předváděli žákům prvního stupně fyzikální pokusy. Já s Luckou jsme do skleněné nádoby nalily vodu, na ni navršily pěnu na holení a děti pak do ní kapaly barvičky. Tím vznikl krásný barevný déšť. Veronika s Honzou měli pro změnu pokus s ohněm a při dalším ukázali, jak postavit vajíčko na špičku. Dětem se to líbilo (nám taky). Ještě jsme pak všichni stihli fandit při štafetě.

Kateřina Novotná

...Když se u nás konala olympiáda prvního stupně, které se účastní i žáci okolních škol, my osmáci jsme jim navíc předváděli zajímavé pokusy. Ukázali jsme, co jsme se ve fyzice a taky v chemii naučili. Teď už třeba víme, že když zelektrizujeme tyčku a přejedeme jí po vlasech, že se budou přitahovat. Takové a mnoho dalších zajímavých věcí nás nejprve učila paní učitelka Jandová a teď tyto záhadné věci a jevy probíráme s paní učitelkou Jamborovou.

Anna Šebestová

Na 1. stupni už naposledy...

Školní výlet

Ve středu 28. 5. jsme jeli celý 1. stupeň do Zoo Lešná ve Zlíně. Odjížděli jsme od Jednoty v 8:00 dvoupatrovým autobusem. Cesta nás moc bavila, přestože byla dlouhá, protože jsme si zpívali písničky. Za 2 hodiny jsme dorazili na místo. Nejdřív jsme se šli podívat na zvířata, pak na zámek, kde jsme si dokonce luštili tajenku. Potom jsme šli na další zvířátka, měli tam např. rejnoky a kapybary. Tím naše náš program skončil a my jsme se vydali domů.

Jonáš Kosík, Samuel Melkus

Na výletě

Přijeli jsme do Zlína,
bylo nám tam moc prima.
Ptáci, lvíci, opice,
jako u nás v matice.
Byli tam i rejnoci,
hladili bychom je do noci.
Taky jeden leopard,
šťěstlí, že nás nesežral!
A pak zpátky do Kobylí
do té naší skvělé školy.

Tereza Mikulicová

Olympiáda

V pátek 6. 6. se konala atletická olympiáda. O den dřív nám nalajnovali hřiště. Báli jsme si, že to neuschne, ale uschlo. V 8:00 bylo zahájení, potom, jsme už začali sportovat. Holky Kobylanky získaly spoustu medailí.

Holky pátačky

Dojela k nám Vrbice
z toho velkého kopce.
Přijeli i Brumovčáci,
v házení měli velkou šanci.
Běžci, to jsou Krumvířáci,
lítali tu jako draci.
A co umí Bořetice?
Skoky z místa jim jdou lehce.
A co děcka z Kobylí?
To jsou taky skokani.

Olympiáda už nám skončila,
já, to byla paráda!

Tereza Mikulicová, Fanny Michnová

Divadlo anglicky

Ve středu 11. 6. jsme s p. uč. Tesákovou a Slámovou jeli vlakem v 7:30 do Břeclavi, kde v kině Koruna bylo divadelní představení Dick Whittington and his cat. Když jsme se usadili do sedadel, začala hrát ohromná hudba a zhasla světla. Následující hodinu jsme sledovali příběh o chudém sirotkovi, jak se stane nejbohatším člověkem v Londýně. I když herci mluvili anglicky, rozuměli jsme. A na závěr představení byl velký potlesk. Po představení jsme šli ještě na zmrzlinu a jeli zpátky do Kobylí. Všichni si divadlo moc užili.

Vojtěch Komosný, Adam Janošek

Zajímavá podívaná

Žáci z 8. A si pro nás připravili pokusy. Viděli jsme věci, které nás všechny hodně zaujaly. Ukazovali nám vývěvu, která umí zvětšit například holicí pěnu. Předvedli nám, že pomocí hadice jde z jedné sklenice přelít voda do druhé. Dokonce jsme viděli i barevný déšť, který nás okouznil. Děkujeme 8. A, že si to pro nás tak hezky připravila.

Fanny Michnová

Modrohorský turnaj

Dne 24. června, v úterý po hodech, se v Kobylí konal Modrohorský turnaj ve fotbale. Proti sobě soutěžilo 6 týmů v mladší kategorii a 6 týmů ve starší. Celé dopoledne nám přálo počasí. Počasí nám celé dopoledne přálo, jenom místy foukal vítr.

Náš tým ze 4. a 5. třídy hrál proti Bořeticím, Pavlovicím, Čejčím a Brumovicím. Sice jsme první dva zápasy prohráli, ale pak jsme to rozjeli. Tedy jen na jeden zápas - ten jsme vyhráli a další dva jsme remizovali. Pak se šlo na vyhlášení. Mysleli jsme, že jsme mezi posledními. Ale byli jsme překvapení, když jsme se dozvěděli, že jsme třetí. Tak jsme spokojeně odcházeli domů.

I když se nám úplně nedařilo a bylo horko, stejně nás to bavilo.

Kluci pátáci

Čtvrtáci si turnaj také zhodnotili:

...Vyhráli jsme proti Bořeticím.

...Líbilo se mi, jak hrál Matěj Herůfek z Čejče. (Mikuláš Lanžhotský)

...Líbilo se mi, jak jsem hrál. (Hynek Vajbar)

...Hrálo se mi dobře, dal jsem gól, ale neplatil. (Patrik Češek)

Olympijský oheň zase vzplál

V pátek 6. června na školním hřišti zase vzplál olympijský oheň. Zažehl ho již tradičně pan školník, letos v rouše Caesarově. A že mu to slušelo!

Atletických závodů žáků 4. a 5. tříd se zúčastnily děti z Bořetic, Brumovic, Krumvíře, Vrbice a Kobylí. Bylo se na co dívat, sportovci předvedli v jednotlivých disciplínách opět skvělé výkony. Nejbouřlivější atmosféra vládla - jako vždy - u závěrečných štafet. Jak by ne, když fandila celá škola!

Už v tak dokonale připravené olympiádě se dokonce ještě našlo místo pro něco nového. Předávání medailí dodaly lesku roztleskávačky z druhé třídy. Těm to samozřejmě také moc slušelo.

A rozhodně nelze nezmínit roli hlasatele a komentátora veškerého dění. Bravurně - pohotově a s vtipem - se jí zhostil deváták František Ševela. Svůj podíl na zdárném průběhu celé akce měli též ostatní devátáci, kteří asistovali všude tam, kde bylo třeba. Pohodové atmosféře napomohlo rovněž počasí, které se po nočním bouření zklidnilo a umožnilo tak letošní olympiádu realizovat v plném rozsahu.

Skvělou práci odvedly opět organizátorky této náročné akce - paní učitelky S. Tesáková a B. Marečková, letos nově také p. uč. Z. Pálenská a paní vychovatelka A. Rusňáková (výcvik roztleskávaček). Díky nim tak všichni účastníci - domácí i přespolní, sportovci i diváci - prožili u nás krásný den.

Jarmila Borovičková

Hezký byl i způsob, jak naši mladí "olympionici" ze 4. třídy následně hodnotili své výkony...

...Moje disciplína byla hod na cíl, potom skok z místa a běhala jsem 60 metrů, moc mě to bavilo. (Jasmína Fikřlová)

...Soutěžil jsem ve skoku do písku a v hodu na cíl. Povedl se mi skok do písku a nepovedl se mi hod na cíl. Chtěl bych si zkusit běh na 60 m. (Jakub Silný)

...Já jsem soutěžil ve štafetě, skoku do dálky, běhu na 200 m a v hodu kriketákem. Povedla se mi štafeta, byli jsme druhí. Měl jsem stříbrnou medaili. Olympiáda se mi líbila. Chtěl bych na ni jít i příští rok. (Hynek Vajbar)

...Já jsem dělala hod kriketákem a 200 m. Ani jedno se mi nepovedlo a bolelo mě břicho. Ale příští rok chci jít, abych to spravila. (Sofie Čechová)

...Skákala jsem do dálky z místa, z toho jsem dostala medaili za 3. místo. Potom jsem závodila v běhu na 60 metrů, hodu kriketem, skoku do dálky (s rozběhem) do písku a běžela jsem štafetu. Docela mě to bavilo, příští rok bych chtěla jít na olympiádu zase. (Lea Hermanová)

...Já byla na 4 disciplíny - na běhu 60 a 200m, běhala štafetu, mně moc líbilo. A taky skákala do písku a házela na cíl. Krásné to bylo a vyhrála dokonce 3. místo. (Mariia Nesina)

...Olympiáda mě celkem bavila a chtěl bych se zúčastnit znovu. Závodil jsem v běhu na 200 m a hodu na cíl, víc mě bavil ten hod. (Michal Hutter)

...Soutěžil jsem ve třech disciplínách- hod kriketovým míčkem, běh na 60 m a skok z místa. Sice jsem se neumís-til, ale mám radost, že jsem si zaspotoval. ÁCH! ÓCH! Přidej! Běž! Taková slova a výkřiky byly slyšet, když se běžela štafeta. Když jsem neběžel štafetu, tak jsem fandil. Hurá! 3. místo získali kluci čtvrtáci. (Filip Polášek)

...Závodil jsem v šedesátce a dvoustovce, v hodu kriketákem a v dálce. Já Patrik, Miky a Hynek jsme běželi štafetu. Mně se nejvíc povedla dálka. Všichni jsme k sobě měli respekt. Těším se na příští olympiádu. (Patrik Češek)

9 medailí z Olympiády Hustopečska

Vybraní žáci z druhého stupně naší základní školy se i letos (23.5.) zúčastnili tradiční atletické soutěže s názvem Olympiáda Hustopečska, která se konala v přátelském duchu a za účasti škol z celého regionu. Naši mladí sportovci navázali na úspěchy z minulého roku a opět ukázali, že se v atletice rozhodně neztratí.

Domů si přivezli celkem 9 medailí v individuálních disciplínách, mezi nimiž nechyběly běhy na krátké i delší tratě, skok daleký i vysoký, ani vrh koulí. Výjimečný výkon předvedli také ve štafetovém běhu, kde získali pohár – skvělý výsledek týmové spolupráce a bojovného ducha.

Kromě cenných kovů si děti odvezly i spoustu nezapomenutelných zážitků, nových přátelství a silnou motivaci do dalšího sportovního snažení. Všem zúčastněným závodníkům gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci naší školy i obce.

Eva Doležalová

Atletika, pot a úsměvy

Ve středu 28. května se naše školní hřiště proměnilo v dějiště menší olympiády.

Uskutečnily se zde totiž Školní přebory 2. stupně v atletice. A že bylo na co koukat!

Na programu byl klasický sprint na 60 metrů, vytrvalostní běh pro odvážné, skok daleký, ba dokonce i skok vysoký - pro ty, kteří rádi létají. Nechyběl ani vrh koulí.

A protože pestrost je kořením života, jak se říká, soutěžilo se také v hodu medicinbalem (zábava i posilovna v jednom), v přeskocích přes švihadlo a v oblíbených leh-sedech.

Každý žák si mohl vybrat disciplínu podle svého gusta. Ať už šlo o rychlost, sílu, nebo výdrž, každý si našel svou chvíli slávy.

Velmi atraktivní bývá smíšená štafeta. Zde se ukázalo, že týmový duch běhá rychleji než jednotlivci.

Děkujeme všem soutěžícím za nasazení, s jakým se vrhali do závodů, fandícím spolužákům za skvělou atmosféru a pedagogům a deváťákům za organizaci.

Ať žije školní sport a ať to příště zase sviští, skáče a vrhá!

Eva Doležalová

To tu ještě nebylo!

V úterý 10. června odpoledne bylo na chodbě v přízemí nezvykle rušno. Hlouchky lidí různého věku, postupně se zde utvářející, dávaly tušit, že se něco bude dít. A dělo. Vernisáž věnovaná třem našim talentovaným žákyním 9. ročníku. **Emu Čačíková, Doubravka Kočková a Barbara Ovesná** úspěšně složily talentovou zkoušku a byly přijaty ke studiu na svých vysněných uměleckých školách. Právě jejich práce, díky nimž si na tu svou školu proklestily cestu, byly vystaveny nejen s cílem ukázat jejich schopnosti a talent, ale zároveň jako skvělá motivace pro ty, kteří mají podobné ambice.

Mnozí účastníci vernisáže - rodinní příslušníci, spolužáci, učitelé, zaměstnanci školy či náhodní návštěvníci se nestačili divit, kde se to v těch holkách jenom vzalo...

Nezanedbatelný podíl na tom, že jsme vystavená díla mohli obdivovat, nad některými pak i žasnout, má kromě autorek samotných pan učitel Petr Horáček. Talent, píle a cílevědomost bez dlouhodobé přípravy a zkušeného vedení z jeho strany by k úspěchu asi nestačily...

A byl to taktéž p. uč. Horáček, kdo dal impuls k uspořádání vernisáže.

K lesku této jedinečné události zcela určitě přispěl i doprovodný program-tak jako na "normální" vernisáži. Výtvarné talenty - Emu, Doubravku a Barbaru-ochotně podpořily talenty hudební - rovněž z řad našich žáků. Hana Pálenská zazpívala, minikapelu (po vzoru Sklepanky) pro tento účel vytvořili Ondřej Kňůr, Petr Čejka a Matyáš Jungmann. Jako moderátor byl angažován osvědčený František Ševela.

Celou tu parádu natočila lokální televize.

Událost to byla vpravdě mimořádná a nejspíš neopakovatelná. O to hezčí zážitek to byl.

Jarmila Borovičková

Jak už bylo řečeno, vernisáž zpestřila svým vystoupením improvizovaná kapela ve složení Ondřej Kňůr, Petr Čejka a Matyáš Jungmann. Ač každý z jiného ročníku, dali se dohromady právě kvůli zmíněné vernisáži a prokázali velkou snahu a odpovědnost. Jejich přístup a ochota si zaslouží ocenění. Bez lásky k hudbě by to však nešlo...Kde se v nich vůbec vzala?

Na to téma je v hodinách českého jazyka vyzpovídala p. uč. Šárka Kubíková. Třeba se i následující řádky stanou pro někoho inspirací...

1. Kdo (co) tě přivedlo k hudbě? Jaké byly začátky?
2. Co tě na muzice nejvíc baví?
3. Jaké jsou tvé hudební cíle?

Ondřej Kňůr

1. Myslím, že kytara společně s rodiči. Začínal jsem hrou na kytaru a když jsem na školní akademii Gymnázia Hustopeče uviděl bicí, tak jsem chtěl hned začít bubnovat taky. Asi po roce jsem si tento sen splnil. Začátky byly těžké, moc mě nebavilo cvičit. Ale postupem času jsem se naučil pár písniček, nejen dechovkových, a začalo mě to hodně bavit.

2. Baví mě ta atmosféra, když hrajeme s klukama z DH Záhumenka. A hlavně ty zážitky, co tam spolu prožíváme.

3. Nikdy bych neřekl, že někdy budu hrát dechovku, ale teď je můj největší cíl se dostat do nějaké velké a známé kapely, jako jsou například Lácaranka nebo Túfaranka. Ale může to být i jiný žánr než jen dechovka. Nebráním se dalším novým výzvám.

Petr Čejka

1. Podle rodičů jsem byl hudbou fascinován už od malička a cestu jsem si k ní našel sám. Oni mě v tom vždycky podporovali.

Vzpomínám si, že to bylo jednu hodovou sobotu, když starci chodili zvat na hody. Jako asi tak pětiletý kluk jsem lítal po venku a zaslechl jsem hrát dechovku. Úplně jsem zkameněl. Než jsem se vzpamatoval, muzikanti se už objevili u našeho. Mamka, když mě viděla, poprosila jednoho muzikanta, který hrál na baskřídlovku, jestli bych si mohl fouknout. Hned na první pokus jsem zahrál svůj první tón. A už se to se mnou vezlo. Do hudební školy jsem nastoupil asi v 8 letech, předtím jsem ve školce hrával na flétnu. V hudebce se mě ujal pan učitel Bílek. Moc mu děkuju za to, že mě přiblížil víc k hudbě a hlavně k dechovce, kterou tak miluju.

2. Baví mě na ní ta píle, že se mám pořád co učit. A když hraju s ostatními muzikanty, vytvářím dobrý pocit a radost sobě i druhým lidem.

3. Zahrát si s kapelou Moravanka Jana Slabáka, která je královnou dechovky.

Hrávat s Túfarankou ze Šakvic anebo s Vlado Kumpánem. Ale s Moravankou a Kumpánem mám hodně vysoké cíle. Abych dosáhl takových výsledků, jakých dosahují muzikanti těchto kapel, musím cvičit určitě víc než hodinu denně. A jak říkal v jednom dechnocastu Fero Miko - musíš mít stálou píli, abys byl dobrý muzikant.

Teď hrávám v ZUŠkové kapele, potom s jednou kapelou ze Šitbořic a s další kapelou z Bílovic. Ta se bude jmenovat Vlaštovénka a jsem rád, že tam jsou kluci v mém věku.

Matyáš Jungmann

1. K muzice jsem se dostal náhodou, rodiče mi v pěti letech dali borlici, ať do ní zkusím fouknout. Mně se to podařilo a zalíbilo a od té doby trúbím. Takže jsem začínal jako samouk s borlicí a potom mě mamka přihlásila do ZUŠ Velké Bílovice, kde se učím hrát na trubku a někdy s panem učitelem trénujeme i na tu borlici.

2. Hraju, protože mě to baví a podívám se díky tomu na místa, kam bych se jinak nepodíval, a to jak s dechovkou ZUŠ Velké Bílovice, tak s borlicí mezi myslivce.

3. V trubení chci být jednička.

FARMA ZVÍŘAT v Radosti

V úterý 20. května jsme se vydali do Divadla Radost v Brně. Jeli jen osmáci a deváťáci, protože se jednalo o představení Farma zvířat, adaptaci stejnojmenného románu George Orwella. Moc jsme si od toho neslibovali, protože představení Krysař, které jsme viděli posledně, bylo v úplně jiném podání, než jsme čekali. Ani činohra, ani muzikál, spíš něco podobného pantomimě.

Autobus na nás čekal v Kobyli a naše cesta za kulturou mohla začít. Po cestě jsme si povídali, někteří poslouchali písničky a nebo také obojí. V divadle jsme si prohlédli vstupní halu, vyzdobenou plakáty na představení a portréty herců, kteří v divadle účinkují. Opět se nám podařilo získat co nejlepší místa, konkrétně já jsem seděla uprostřed první řady. V průběhu představení jsem si uvědomila, že to jsou opravdu ta nejlepší místa v hledišti, protože máte scénu jako na dlani a vtáhne vás to do děje.

Na rozdíl od naší poslední zkušenosti bylo představení úžasné. A řekla bych, že nadčasové. Líbilo se mi, že zapojovali i nás diváky, vyzdvihnout musím skvělé herecké výkony. Herci byli také moc příjemní, dokonce si s námi nakonec udělali i fotku.

Prostě krásný zážitek.

Doufám, že v budoucnu pojedeme na více takových představení.

Veronika Lejsková

...Na scéně lavice, židle, dokonce i tabule. Herci to hráli jako školní představení, které se odehrávalo přímo ve škole, ve třídě, kde si žáci rozdělili role a zkoušeli příběh o zvířatech, která svrhnou farmáře a pokouší se svět udělat lepší. Příběh o zvířatech, která se vzbouří proti lidem, byl díky tomu mnohem blíže našemu světu.

Během představení jsme se smáli, ale občas nám i zatrnulo. Především na konci, kdy se všechno otočilo a z původní nádeje zůstala jen manipulace a strach. Působilo to vážně, ale zároveň srozumitelně.

Klára Marková

... Začalo to tak, že třída se rozhodla udělat divadelní představení o farmě, kde zvířata vyženou farmáře Toma Jonese a převezmou vládu nad statkem. Nejdůležitější postava, ta, která převzala vládu, se jmenovala Napoleon. Nastavili si nová pravidla, třeba že nesmí spát v lidské posteli nebo že zvířata nesmí bojovat proti sobě. A hlavně - musí si být všechna rovna. Ale pak se to všechno zvrhlo. Prasata Napoleon, Kvík a Sněhulák začali porušovat pravidla. Spali na lidské posteli, přátelili se s lidmi a bojovali mezi sebou. Převzali vládu a pravidlo, že si jsou všechna zvířata rovna, změnili na

"Všechna zvířata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější."

Elen Grabková

...Protože jsme se už předem dívali na recenze a ukázky z jiných divadel, tak všechny zajímalo, jak to zpracuje právě brněnské divadlo.

Příběh se odehrával na farmě, kde chtěla zvířata vládnout sama. Nejprve to vypadalo jako spravedlivé vládnutí, ale postupně se ukazovalo, že i mezi zvířaty dochází k nespravedlnosti a manipulaci.

Herci výborně zahráli své role, např. postavu Napoleona, prasátko Kvíka, klisnu Jetelku.

Nejvíce mě zaujalo ztvárnění příběhu a hra na hudební nástroje (kytara, bubny). Skvělí byli i herci, kostýmy, masky.

A herci byli tak laskaví, že se s námi po představení i vyfotili a prohodili s námi pár slov, přestože byli určitě dost unavení.

Nela Kulišková

...Od tohoto představení jsem toho moc nečekal. Myslel jsem si, že to bude nuda, ale nebyla. Nejvíce se mi líbilo, jakým způsobem dokázali zahrát, jak to fungovalo v době komunismu. Jak si všichni nebyli rovni a nic tam nebylo fér. Některé věci jsem však nepochopil. Bylo to na mě moc zamotané a chvílemi jsem se v tom ztrácel.

Jan Herzán

...Zvířata zahájí revoluci s cílem vyhnat lidi z farmy. Nový režim se však brzy zvrhne v brutální totalitu. Musel jsem hodně přemýšlet a občas si něco domýšlet. Pokud bychom si o představení nic neřekli předem, nejspíš bych ho nepochopil. Ale i tak se mi představení velice líbilo. Herci pěkně sehnali, měli hezké kostýmy, bylo to zábavné, zajímavé a trvalo to tak akorát.

Maxim Kolařík

...Poznali jsme, jak moc se společnost může během pár dní změnit. Herci byli fantastičtí. Divadlo se mně líbilo a občerstvení též.

Tadeáš Zlatník

...Hra mi přišla zábavná, ale také nás poučila o tom, že bychom se měli chovat podle pravidel. Líbilo se mi, že nám v příběhu popisovali, co se tam právě v ten okamžik stalo. Myslím, že herci, kteří tam nejen hráli, ale také krásně zpívali, do toho dávali spoustu energie, čímž nás diváky opravdu zaujali a pobavili.

Bára Mikulicová

Workshop s Klárou Smolíkovou

Ve středu 21. 5. 2025 k nám do školy přijela paní spisovatelka Klára Smolíková, která provedla žáky 1. stupně světem knih a tvůrčím psaním. Druháci a třetáci si vyzkoušeli tvorbu komiksu s programem Morčata v akci. Děti ze čtvrté a páté třídy se pokoušely přijít na kloub záhadám s programem Detektivní dílna. Zájemci si mohli zakoupit knihy od paní spisovatelky a nechat si je podepsat.

Šárka Kubíková

Prvňáčci v truhlářské dílně

Na sklonku června nechal pan Vladimír Cicko, místní truhlář, nahlédnout naše prvňáčky do svojí dílny. Jeho pracoviště je opravdové voňavé království plné zajímavých strojů, nářadí a různého dřeva.

Pan Cicko, mistr svého řemesla, to s dětmi skutečně umí. Zajímavou formou jim ukázal, jakou funkci mají jednotlivé stroje a jak je důležité používat kvalitní nářadí a vybavení. Nezapomněl zdůraznit také bezpečnost při práci. Představil nám jednotlivé druhy dřeva a dokonce dětem umožnil, aby si samy vyzkoušely opracování dřevěného výrobku, který jim zůstal na památku.

Jsem si jistá, že pan Cicko ovlivnil mnohé chlapce při výběru svého budoucího povolání. Děkujeme mu nejen za pozvání, vlídné přijetí a zajímavé povídání, ale také za pohoštění a krásné dřevěné dárky.

Času, který nám věnoval, si velmi vážíme.

Za své prvňáčky Miroslava Šubíková, třídní učitelka

Do Brna za historií

Šestáci na výletě

Do Brna za historií

Na konec školního roku se vždycky těší především žáci, mimo jiné i proto, že se svými učiteli vyráží na společný výlet. Žáci **6. B** čekali na pátek 20. června, kdy v Moravském zemském muzeu v Brně začal první den výstavy nazvané Venuše 100, věnované 100. výročí nalezení jednoho z nejcennějších a nejznámějších archeologických předmětů světa - keramické sošky Věstonické venuše. Ta byla nalezena týmem prof. Karla Absolona v Dolních Věstonicích. Věstonická venuše - symbol mateřství a plodnosti. Nechce se ani věřit, že toto, podle mě umělecké dílo, dokázal vytvořit člověk („lovec mamutů“) před více než 27 - 29 tisíci lety. Je rovněž národní kulturní památkou České republiky.

Naši další zastávkou byla návštěva Kapucínské hrobky - s důmyslným systémem proudění vzduchu, způsobujícím mumifikaci zemřelých členů řádu kapucínů.

Poté jsme si ještě prošli asi kilometrový labyrint chodeb a sklepů pod Zelným trhem. V tajemném podzemním bludišti měli tehdejší měšťané skryté alchymistické laboratoře, středověké krčmy a také mučírnu.

Výlet se určitě vydařil. Svědčí o tom slova jednoho jednoho žáka - „... ať tento den nikdy nekončí!“

Vít Damborský, třídní učitel

Procházka slunečním chrámem

Třída **6. A** navštívila v rámci školního výletu sluneční bránu (Sonnentor) a domek T. G. Masaryka v Čejkovicích. Na stezce slunečním chrámem je čekalo pět úkolů, které prověřily jejich čest, moudrost i odhodlání. Hravou a přemýšlivou formou se seznámili s tématy udržitelnosti i ekologického zemědělství.

Šárka Kubíková, třídní učitelka

Výlet do Modrých hor

Naše třída - **6. C** si užila svůj první školní výlet na druhém stupni putováním po Modrých horách. Počasí nám naštěstí přálo, a tak jsme spolu mohli poznávat krásu okolí Kobylí, Němčiček a Bořetic. Žáci prozkoumali zdejší lesy a vinohrady a také si pěkně odpočinuli na Ovčích terasách. Už teď se nemůžou dočkat výletu v následujícím školním roce.

Michaela Slámová, třídní učitelka

Pátáci na ZAHRÁDCE

Jako vždy začátkem září žáci 1. stupně navštívili výstavu **Kobylská zahrádka**. O své dojmy se s námi podělili noví pátáci.

Dnes (8. září) jsme byli se školou na Kobylské zahrádce. Byly tam různé kytky, ovoce a zelenina. Moc se mi líbily fíky a chilli papričky. Ochutnala jsem fík, moc mi nechutnalo, ale aspoň jsem ochutnala něco nového. U nás doma na dvoře mamce pomáhám zalévat a sázet ovoce a zeleninu, vypěstovala jsem rajčata a papriky. Moc se mi to líbilo a poznala jsem nové ovoce.

Lea Hermanová

Nejvíce se mi líbily chilli papričky.
Ochutnal jsem med a byl výborný.
Poznal jsem čokoládové chilli.
Chtěl bych doma pěstovat chilli papričky.
Pomáhám mámě zalévat květiny.
Výstava se mi líbila, protože jsme tam mohli ochutnat ovoce i med.

Hynek Vajbar

Nejvíce se mi líbila rajčata.
Ochutnal jsem med, byl sladký.
Poznal jsem nové druhy kaktusů.
Chtěl bych pěstovat fíky.
Pomáhám doma na zahradě rýt.

Jakub Silný

Fíky byly určitě nejlepší. Ochutnal jsem i med. Byl dobrý.
Poznal jsem chilli papričku Ptačí oko.
Pěstování mě nebaví, spíš sběr.
Často zalévám zahradu.

Patrik Češek

Nejvíce se mi líbila ochutnávka medu, ochutnal jsem také švestky.
Nechtěl bych pěstovat nic, ale pomáhám na zahradě.
Prohlídka Kobylské zahrádky se mi velice líbila.

Filip Polášek

Scény

AGENTURA HARLEKÝN UVÁDÍ
INGMAR BERGMAN

Z MANŽELSKÉHO ŽIVOTA

*Milostné vztahy procházejí
nejrůznějšími etapami*

MICHAL
DLOUHÝ

MICHAELA
BADINKOVÁ

PŘEKLAD
ZBYNĚK ČERNÍK

REŽIE
VLADIMÍR STRNISKO

DÁLE HRAJÍ
KAMIL HALBICH
VASIL FRIDRICH
BARBARA LUKEŠOVÁ

SOKOLOVNA KOBYLÍ

28. 11. 2025

18:00 HOD.

Zastupováno Josef Weinberger Limited, Londýn,
jménem Nadace Ingmara Bergmana www.ingmarbergman.se

Ingmar Bergman

INGMAR BERGMAN FOUNDATION

AGENTURA HARLEKÝN s.r.o. Jarníkova 1875/14, 148 00 Praha 4

telefon 602 339 731 e-mail jhanzlickova@harlekyn.cz www.harlekyn.cz

POHODL NÁPOJ BTL KUPITEL	SPOLK BRUČKA	LEŽKA POSTELNA	I. DE TULOVY	PŘÍMĚN L	JAROKA KUD MPOU	TALONA	ANOVÁ JIN NĚMČKY	APPEKÝ STO S P FARMACE	ZVUKOVÉ ZÁMĚNO BLOKOV	DOBRO VYSLE	KOUBKOV KOLLOV	ZNAČKA CENTRUM	SPILN KUPIL	KOBKOV TRAME MEDK	SPRAVSKÝ SPROKATEL JORDI TIT	KUPELNÍ KLAJKA
ILUČKA					OPK VYSE KOD-EP DEMLO BROVCE				BRITSKA TV SERVIS ZOL			MOCA				
ULAMOK					SOUSTA ZY OBARU VU PODA SKUBKA				OLU ANOLLOV OBUA TIL JESKTA			NAKET POHMEČ PROSTED KY KODHO				
TRAVIT				PENZIN BOLETOVY NIG MOUL KLEČKA				STUPY INDEXICO ERUCOV UPAD ZOL			ORIENTAL TIT POSTYMAN ČAST					
PŘÍTOK JULAVY						I. DE TULOVY CHORONA ZNAVOST										
MOUL KATU				VYPUSTEK NA ZÁDECH JELINOVY POHRY			JELIČAN ZETAVY LEČKA BILNA			TRAVOVÉ OROVY NIG HURCE VČENKA				ODZACIN NABO LITADE KAPPEVANT		
NEBERN STY				DEVELO OPEM JN JUNA					PŘIPRAV NA ČISTEN OČK						OBAROVAT	BLUPEY O SLINKE
DODATEK V OPRSE LAT. ZAR	SLIVKO POLTOVAN ŠOHER				JESKOVY POMĚK NEPĚCH- MAT				OBLOVEN PŘI KYVAN			ŘECKY BAKAR ANOLICA PŘEBLČKA				
VYPOKUT OBU									OKAZEL UCINEK	SEŽET ANOLLOV	ATLET KLUB ANGL. ZOL OPUSTI CESTU				PATKOV POHRY VČOUKEM	
BKAD NA OBLI				JAVNO PĚVINE DESTEKOV NEBKA			JINAM NABOVÉ	NABOV BUSINY	NEORVÉ NĚMČKY						NEALY REVOUC TROCHES VEDNA	
NABOV HLASKY O SOCALN ZAR				ŘÍMOKOV TIT OTODLOVÉ TĚKIN			SVĚTOVKA RENA SPZ LIMPEK	OTODLOVÉ ODPORU SAROVY KOV (S)						JINOV JIN PRAV NABOVY PŘEVYAT		
CHEN JN KROBŮ			I. DE TULOVY NĚMČKA PŘEBLČKA													
MYT							ZHUKEN VČE									NEALY SPECIAL TEL. KLUB
BYNDAT							BLINIC ZASTRA				DEKTY KACH OBL OROVN ZAGE ZOL					TOVSE COKA

Která místa určená k odevzdání elektrozařízení to jsou?

Určitě místa zpětného odběru vytvořená k tomu provozovatelem kolektivního systému. Jsou takto označena: ➔

Dále prodejci při nákupu nového elektrozařízení, nebo v případě prodejen s plochou větší než 400 m² i bez nákupu, ale pouze spotřebiče s velikostí do 25 cm. Většina z nich je takto označena: ➔

Využít ale můžete i sběrových akcí pořádaných sdružením dobrovolných hasičů v rámci projektu Recykluje se hasiči – www.recyklujesehasici.cz, nebo sběrových kampaní škol v rámci projektu Recyklohraní, aneb Uklidme si svět! www.recyklohrani.cz. Seznamy naleznete také na www.elektrowin.cz.

Nezapomínejte na to, že odpadu je možné předejít. Když je zařízení funkční, lze jej poskytnout k užívání charitativním organizacím v rámci našeho projektu Jsem zpět! www.jsemzpet.cz.

Proč?

Protože elektrozařízení obsahuje látky, které mohou mít negativní dopad na životní prostředí.

Protože zákon stanoví povinnost, jak s odpadním elektrozařízením nakládat.

Protože nejvíc záleží na vás, jak se svým spotřebičem naložíte. Myslete na své životní prostředí, na své blízké a na budoucnost.

Zajímáte se o podobnější informace? Najdete je u nás – www.elektrowin.cz.

MÍSTO ZPĚTNÉHO ODBĚRU POUŽITÝCH ELEKTROZAŘENÍ

U každého odběrného místa bude umístěn nápis s logem ZDE MŮŽETE BEZPLATNĚ ODEVZDAT

Co se s ním stane, když ho odevzdáte?

Odevzeme ho k odborné recyklaci, která zajistí správné nakládání i s nebezpečnými látkami, které některé ze spotřebičů obsahují, a zajistí materiálové využití většího komponent, které elektrozařízení obsahuje.

Kdo jsme?

Provozujeme kolektivní systém zpětného odběru odpadních elektrozařízení pro výrobce, kterým ukládá zákon povinnost postarat se o své výrobky po ukončení jejich životnosti.

Na rozvoji systému pracujeme od roku 2005 a za tu dobu se nám podařilo:

- zpětně odebrat a zrecyklovat více než 631 000 tun elektroodpadu,
- vytvořit sběrnou síť s téměř 14 800 místy, kde je možné spotřebiče odevzdat,
- uspořít obcím 2,5 miliardy korun za nakládání s elektroodpady,
- umístit více než 3000 kontejnerů na elektroodpad,
- vyplatit obcím 45 milionů korun na z kvalitnější sběrných dvorů a míst.

www.elektrowin.cz

ZÁLEŽÍ NA KAŽDÉM Z NÁS

elektrowin

Kobylí dědina, periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Kobylí. Adresa: Obecní úřad, Kobylí 459, 691 10 Kobylí, IČO 283266. Tel.: 519 431 106, e-mail: podatelna@kobyli.cz. Příprava – Táňa Rosochová, Jarmila Borovičková, Miroslava Řeháková. Vychází nepravidelně. Místo vydání Kobylí. Registrační číslo 370011091. Grafická úprava a tisk: Stillus s.r.o. reklamní agentura Břeclav. Vyšlo v září 2025. Náklad 600 výtisků. Cena 12,- Kč. Neprošlo jazykovou úpravou.